

ΠΡΩΤΟ I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Ήταν το 1992, πρώτη χρονιά του Διεθνούς Φεστιβάλ και των Νέων Οριζόντων, που πρωτοακούσαμε το όνομα Κιάρο-σταμι...; Κιαροστα-μί...; Κια-ροστάμι...; θα σε γελάσω! Και είδαμε την πρώτη μας ιρανική ταινία. Ένας άγνωστος σκηνοθέτης, από μια άγνωστη κινηματογραφία. Από την Περσία! Ξέραμε μέχρι τότε για τον Ξέρξη, για τον Δαρείο, για τους τρεις μάγους με τα δώρα, για τα "Ρουμπαγιάτ" του Ομάρ Καγιάμ, για το Σάχη και τη Σοράγια, για την "επανάσταση" του Αγιατολάχ Χομεϊνί, για τον πόλεμο Ιράν-Ιράκ. Αλλά για τον κινηματογράφο από την Περσία... για αυτά τα άγριας ομορφιάς φυσικά τοπία... για τα ελαιόδεντρα... για τα παιδιά με την υπέροχη λάμψη στα μαύρα τους μάτια... για τα ατέλειωτα ταξίδια στην τραχιά γη... για αυτόν τον νεο "νεορεαλισμό" από την Ασία... για αυτές τις εικόνες χωρίς ήχους από σεξ και βία... Όχι, δεν ξέραμε τίποτα, δεν είχαμε δει. Τώρα όμως, μετά τον Κιαροστάμι και τον Μαχμαλμπάφ, τον Τζαλίλι, τον Μεχρτζούι, τον Ναντερί, τα είδαμε όλα. Γι' αυτό και η υποδοχή μας στον Αμπάς Κιαροστάμι είναι τόσο θερμή. Σαν να ανήκει λίγο και σε μας αυτός ο Χρυσός Φοίνικας, που φέρνει μαζί του από τις Κάννες. Λέω: σαν...

Σωτήρης Ζήκος

ΔΙΕΘΝΕΣ & ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Χαμένες νύχτες

της Αγγελικής Αντωνίου (Γερμανία - Ελλάδα, 1997)

Λένε πως τα μυστικά και τα ψέματα είναι υπόθεση οικογενειακή. Και πως οι πιο άγνωστοι σε μας είναι αυτοί με τους οποίους μας συνδέουν δεσμοί αίματος. Από αδιαφορία ή από κούραση τους αφήνουμε αχαρτογράφητους. Σχεδόν πάντα αναγκαζόμαστε να τους προσεγγίσουμε μέσα από συμφορές.

Σε ένα τέτοιο ψυχολογικό τοπίο μοιάζει να κινείται η νέα ταινία της Αγγελικής Αντωνίου, που τη γνωρίσαμε μέσα από το φεστιβάλ, το 1992, με το πρώτο μεγάλο μήκους φιλμ της Δονούσα.

Οι Χαμένες Νύχτες είναι μια γερμανοελληνική συμπαραγωγή. Αναφέρεται στην ιστορία δύο αδελφών, της Μαρίας και της Έλε-

νας. Η πρώτη ζει στην Ελλάδα, η δεύτερη στο Βερολίνο. Για χρόνια η επικοινωνία τους ήταν ανύπαρκτη. Όπου ο θάνατος του πατέρα τους θα τις φέρει κοντά. Η Μαρία βγάζει εισιτήριο για τη Γερμανία περιμένοντας να συναντήσει αυτό που νομίζει ότι είναι η αδελφή της. Μια πετυχημένη χορεύτρια μπαλέτου. Η έκπληξη που την περιμένει βρίσκεται κρυμμένη σε κάποιο καταγώγιο καρτοπαιξίας όπου η Έλενα εκτελεί χρέη γκρουπιέρισσας και

στριπτιζέζ. Η αποκάλυψη της αλήθειας θα φέρει τις δύο αδελφές σε μια οδυνηρή σύγκρουση. Όταν δε θα υπάρχουν άλλα ψέματα να ειπωθούν, η κάθε μια τους θα 'χει κερδίσει πίσω τον εαυτό της. Άλλη σημαντική ελληνική παρουσία, η σύμπραξη της Αναστασίας Αρσένη στα σκηνικά.

Τζ.Π.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Τούμπες μέσα σε φέρετρο (Somersault in a coffin)

του Ντερβίς Ζαΐμ (Τουρκία, 1996)

Πόσο εύκολο είναι να κάνεις τούμπες μέσα σ' ένα φέρετρο; Η απάντηση για τον Ντερβίς Ζαΐμ έρχεται αβίαστα. "Σίγουρα πιο εύκολο απ' το προσπαθείς να κάνεις μια ταινία με μηδενικό προϋπολογισμό". Για τον κεντρικό χαρακτήρα του φιλμ, τον Μα-

σούν, αυτός είναι ο ορισμός της ζωής του. Στο υπαίθριο φέρετρο της αρχαίας πόλης της Κωνσταντινούπολης, η επιβίωση είναι μια διαρκής τούμπα. Άνεργος και άστεγος, ο Μασούν είναι ένας κλοσάρ της σύγχρονης Τουρκίας. Με μια φεικιστική σχεδόν μανία κλέβει αυτοκίνητα για να βρει ζεστασιά τις κρύες χειμωνιάτικες νύχτες, επιστρέφοντάς τα το επόμενο πρωινό άδικτα. Γι' αυτή του τη συνήθεια είναι διάσημος. Γνωστός στην αστυνομία, συλλαμβάνεται, βασανίζεται και μετά αφήνεται ελεύθερος γιατί οι αρχές έχουν βαρεθεί να ασχολούνται μαζί του. Κερδίζει τη φιλία των τοπικών ψαράδων και ειδικότερα του Ρεΐς, που κάνει ότι μπορεί για να εξασφαλίσει στον Μασούν στέγη και φαγητό. Βρίσκει

τελείται (εκτός των δύο βασικών πρωταγωνιστών) από ερασιτέχνες ηθοποιούς και με φυσικό ντεκόρ τα στέκια των ψαράδων κατά μήκος του Βοσπόρου. Βαθιά ουμανιστικό σινεμά, ένα εξαιρετικό δείγμα του τουρκικού νεορεαλισμού και ένα underground πείραμα που βρίθει σουρεαλιστικών στιγμών.

Τζ.Π.

καταφύγιο σε μια τσαγερία, στέκι κι άλλων απελπισμένων και μοναχών της ζωής. Εκεί γνωρίζει τη Φούλια, μια πόρνη που πουλάει το κορμί της για την επόμενη δόση ηρωίνης. Την ερωτεύεται, της προσφέρει το κρεβάτι του για να κάνει τη δουλειά της, την πηγαίνει ρομαντικές βόλτες στο Βόσπορο. Όταν α-

ντιληφθεί ότι η αγάπη του δεν έχει ανταπόκριση θα θυμώσει και θ' αρχίσει ξανά την περιπλάνηση. Στο κάστρο της Ρουμελικισάρ ανακαλύπτει τυχαία την ύπαρξη μιας αγέλης από πανέμορφα παγώνια. Παραγγελία του Οθωμανού Σουλτάνου, Μεχμέτ του κατακτητή, το 1453 από το Ιράν, τα παγώνια αποτελούν μέρος της τουρκικής παράδοσης, σύμβολα ευφορίας, γονιμότητας και προστασίας από το κακό. Για τον Μασούν γίνονται σύμβολο της ελευθερίας που αναζητά.

Μια ιστορία λοιπόν για παγώνια, ψαράδες και κλοσάρ στην Τουρκία. Ένα αλληγορικό παραμύθι για μοναχικές καρδιές από χρυσάφι σε ένα κόσμο φτιαγμένο από κάρβουνο, γυρισμένο σε 24 μέρες, με ένα καστ που απο-

ΑΜΠΑΣ ΚΙΑΡΟΣΤΑΜΙ

"Οι αμερικάνικες ταινίες γοητεύουν γιατί είναι τεχνικά τέλειες και κάνουν πολύ θόρυβο. Είναι όμως όλες ίδιες.

Όπως τα ΜακΝτόναλντς και η Κόκα-Κόλα. Εγώ όμως προτιμώ την ελληνική, την ιταλική ή την πορτογαλική κουζίνα."

Manoel De Oliveira

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Ευγένιος... αγνώστων λοιπών στοιχείων, η άλλη ταινία του ελληνικού διαγωνιστικού του γνωστού Κώστα Ζηρίνη και η δράση πυκνώνει καθώς ο Γιάννης Κατσάμπουλας, ο Λι Τσανγκ Ντονγκ και ο Κνουτ Έρικ Γιένσεν μιλούν για τις ταινίες τους

4 Ο Errol Morris που έχει καταφέρει να ντοκουμαντέ- του να παίζονται στις αίθουσες των Η.Π.Α. και ο νεα-

ρός Κινέζος πρωταγωνιστής της ταινίας Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι, Si Han, καταθέτουν τις εμπειρίες τους

5 Ο παλιότερος Ιρανός φίλος των Νέων Οριζόντων Αμπάς Κιαροστάμι μιλάει στο Πρώτο Πλάνο

6 Ο "μάγος" Μανουέλ Ντε Ολιβέιρα, χρυσωμένος με τον "Αλέξανδρο" στο φετινό Φεστιβάλ

7 Ο Βαλκάνιος Zeki Demirkubuz μιλάει για το ανεξάρτητο σινεμά στην Τουρκία

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

την on-line πληροφόρηση για το φεστιβάλ έχει κανονίσει για την Παρασκευή στις 7 μ.μ. on-line συζήτηση με τον Αμερικανό σκηνοθέτη όπου ο καθένας θα μπορεί να του απευθυνθεί ερωτήσεις και ό,τι άλλο προκύψει στη διεύθυνση www.magnet.gr/filmfestival/chat.

■ "Θα ήθελα ένα δωμάτιο με κρεβάτι" λέει ένας κύριος στην υποδοχή στο γραφείο τύπου. "Δωμάτιο με κρεβάτι; εδώ, στο ξενοδοχείο; κι εμείς αυτό ψάχνουμε", απάντησαν τα κορίτσια.

■ Μεγάλη δοκιμασία περάσαμε σήμερα. Η κλιμάκωση στις συνεντεύξεις τύπου είχε ως εξής: ικανοποιητική προσέλευση για Ρένο Χαραλαμπίδη, Mr. Green Fish (Κορέα), Mr. Νορβηγία και Γιάννη Κατσάμπουλα. Ο Κορεάτης σκηνοθέτης μιλούσε μετ' εμποδίων με παρέμβαση

δύο μεταφραστών, τέλος πάντων, μιλήσανε-απαντήσανε-τελειώσανε. Το φίδι από την τρύπα έβγαζε ο Έλληνας συντονιστής της συζήτησης που δήλωσε εν κατακλείδι "Δεν αντέχω άλλο".

■ Η προσέλευση κλιμακώνεται λίγο αργότερα: Ε ε-φτασε, ε ε εφτασε. Μέσα σε λίγα λεπτά η αίθουσα κατακλύστηκε από κόσμο και κάμερες. Μια αναταραχή, μια αναμπουμπούλα. Ο κ. Δημήτρης Εϊπίδης, υπεύθυνος των Νέων Οριζώντων και ο καλεσμένος του παίρνουν θέση. Αστράφτουν τα φλας και ανταριάζει η αίθουσα. Ευτυχώς ο Κιαροστάμι φορούσε γαλιό πλίου και δε στραβώθηκε από τις φλασιές. Μέχρι στιγμής είναι ο star του φεστιβάλ. Η Γεύση του κερασιού

πριν χρόνια θα ήταν μια "κουλτουριάρικη", "βαριά" ταινία. Τώρα σκοτώθηκαν έξω από το "Παλλάς" και το "Ναυαρίνο" για να μπουν μέσα. Παρά τον ενθουσιασμό που του επεφύλαξε το κοινό και η Βένα ("να σας ευχαριστήσω για τα υπέροχα ενενήντα λεπτά που μου προσφέρατε τις προάλλες"... "κάθε φορά που βλέπω ταινία σας θέλω να μείνω στην Τεχεράνη" - βεβαίως εγώ γνωρίζω Ιρανή που την κοπάνησε από εκεί όσο πιο γρήγορα μπορούσε και δε ματαξαναγύρισε, γιατί άραγε;) ο Κιαροστάμι ήταν απλός, χωρίς κοινωνικοπολιτικοδραματικές νύξεις. Ηρθε για το έργο του, έδωσε συνέντευξη στον Κωβαίο -εκεί κι αν δεν χάζευαν οι "περαστικοί"- και θα απέλθει χωρίς να βρει το μπλεά του για το καθεστώς της χώρας του και τους ομοδρόσκους του σ' ολόκληρο τον πλανήτη.

■ Καλέ τι πάθανε στη φιλική γωνιά του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου; Γιατί όλοι παραπονιούνται για τους εκεί υπεύθυνους; Αλλά και αυτοί που είναι μέσα γιατί γκρινιάζουνε συνέχεια; Δεν ξέρω, αλλά όσοι παραπονιούνται "είναι ανυποφύρη η συμπεριφορά τους", "δεν είναι εξυπηρετικοί ακόμα και για σκηνοθέτες που οι ίδιοι χρηματοδότησαν" σημαίνει ότι έχουν πάθει κάτι και όπου υπάρχει καπνός υπάρχει και φωτιά.

■ Αχ, αχ, όταν ακούω "αργήσε η κόπια", "καθυστέρησε η κόπια" δεν το καταλαβαίνω. Εντάξει στρογγυλή είναι η κόπια αλλά κάποιος τη φέρνει, κάποιος την παραλαμβάνει. Κόπια είναι και κυλάει;

■ Στις δημοσιογραφικές προβολές επικρατεί ανησυχία μεταξύ των Ελλήνων σκηνοθετών που πηγαίνουν μόνοι τους αυτοβούλως και οικειοθελώς να ελέγξουν τις συνθήκες προβολής της ταινίας τους (π.χ. προβλήματα συγχρονισμού στον ήχο). Σκεφτείτε πλάνο: ο ηθοποιός χτυπάει θυμωμένα το χέρι του στο τραπέζι. Μετά από λίγο οι θεατές ακούνε "γκουπ!" κ.ο.κ. (Περιέγραψα μία μόνο σκηνή με δεκαπέντε λέξεις! Που να διηγηθώ και story με εικοσιπέντε, θα νυχτώσουμε!) Τώρα καταλαβαίνω τι εννοούν λέγοντας "η

ταινία είναι το παιδί του σκηνοθέτη που θα το γεννήσει, θα το μεγαλώσει, θα το πάρει από το χέρι" κλπ.κλπ. Μέχρι να μεγαλώσει να μην μπορεί να την αφήσει (την ταινία) από τα μάτια του; Όλο την έγνοια της να έχει;

■ Τώρα σκεφτείτε άλλο πλάνο: (μήπως σας παιδέω σήμερα με τις πολλές τις σκέψεις; Δεν πειράζει, να έχετε υπόψη σας ότι αυτές κοστίζουν λιγότερο από μια γραμμή 090). Λοιπόν, Ολύμπιον II - Αλέξης Ζορμπάς του Κακογιάννη - η αίθουσα κατάμεστη - στη γωνία υπάρχουν και όρδισοί! Καμιά αντίρρηση; Καμιά!

■ Το 38ο Φεστιβάλ τίμησε και τον Manoel de Oliveira στο Ολύμπιον. Η Ειρήνη Παπά ανέειμε τον "Χρυσό Αλέξανδρο" στον ενενήνταχρονο σκηνοθέτη που μας γέμισε ευθυμία και κέφι με τη ζωηράδα του και το ταχυδακτυλουργικό του κόλπο. Εμφάνισε κάτω από ένα μαντίλι ένα κουκλάκι που μίλησε -μέσω Oliveira - και είπε πως μας αγαπάει! (Βλ. σελίδα 6).

■ Εδώ φέτος είναι και ο "δικός μας διεθνής" Dean Tanoularis σε ρινέε τιμητική εκδήλωση στο Μακεδονία Παλλάς. Με τη λήξη της απονομής-πάλι το Χρυσό Αλέξανδρο παρέδωσε η Ειρήνη Παπά;- την πέσανε στο φαί. Ο Corrola πριν απήυθινε χαιρετισμό a la distance learning (i.e. video).

■ Άσε που σκίζονται όλοι να του πάρουν συνέντευξη (του Tanoularis, όχι του Corrola) αλλά αυτός που; Έδωσε μόνο πού και πού. Και μάλιστα στο περπατητό. Το έκανε για την παραλία!

■ Ελπίζω σήμερα ο Μεγαλοδύναμοζζζ να μην μου επιφυλάσσει καμιά φωτο-έκπληξη. Αλλά και συ τέκνον Δημήτριά, και συ συνεργαστικές; Τς, τς, τς.

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

1. Βρε Παύλο, ο Κιαροστάμι είναι από το Ιράν, όχι από το Ιράκ. Τι ήταν αυτά που τον ρώτησες για την χώρα του από το CNN στον πόλεμο του Περσικού;

2. Πόπη, άσε το Βαγγέλη να σε ρίξει, να αισθανθεί νικητής. Ωχι! Θα συγκληθεί οργανωτική!

3. Σταύρος Παράβας και Γιώργος Σκούρτης, tough-guys, στο φακό.

4. Διάβολε, ο μισός... Αθανίτης.

5. Ο Ηλίας Κανέλλης ξορκίζει τον Δράκουλα

6. Κούτσου-κούτσου, τσουγκρίσαν τα κεφάλια τους. Viva Che!

■ Κρίμα όμως για τον Errol Morris του ανεξάρτητου αμερικανικού κινηματογράφου. Διότι, μπήκαν όλοι με τον Κιαροστάμι και βγήκαν όλοι με τον Κιαροστάμι! Η Λεπτή γαλάζια γραμμή ήταν συμπαθητική ταινία και οι ενδιαφερόμενοι που ήταν παρόντες είναι υποψιασμένοι. Η Magnet που έχει τακτοποιήσει καταπληκτικά

guest list

GEYRHATER Nikolaus
Film Director

DELMOTE Georges
Directeur du Festival

CHOUINARD Denis
Film Director

KINNUNEN Kirsii
Fest. Director

ADINOLFI Gaetano
President of Eunimages

BAUER Francine
Secretary

RIAMBAU Esteve
Film Critic

SOLOMUN Zoran
Film Director

FOGARASI Alpar
Actor

SZASZ Janos
Film Director

KHAUFE Antoine
Promotion

LEVIEUX Michele
Film Critic

MANTHOULIS Maria
Promotion

DOERING Hilke
Fest Director

JONES Barrie Ellis
Delegate

REICHMAN Rachel
Film Director

Ημερίδα με τίτλο:

"Co-Development Breakfast
and Information Day"

οργανώνεται στο πλαίσιο του προγράμματος CORPUS στη Θεσσαλονίκη, την Παρασκευή 28 Νοεμβρίου και ώρα 10:00-14:00, στο Κέντρο Ιστορίας Δήμου Θεσσαλονίκης, Μέγαρο Μπίλλη, Πλατεία Ιπποδρομίου (τηλ. 031-264.668)

Η ημερίδα περιλαμβάνει:

- Συνάντηση-συζήτηση με θέμα τη διεθνή συμπαραγωγή οπτικοακουστικών έργων
- Παρουσίαση του προγράμματος MEDIA II-TRAINING
- Παρουσίαση του προγράμματος CORPUS, το οποίο υποστηρίζεται από το MEDIA II-TRAINING και θα έχει ως θέμα:

"Διοικητική και Νομική Οργάνωση Εταιριών Παραγωγής και Τηλεοπτικών Σταθμών"

38°
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

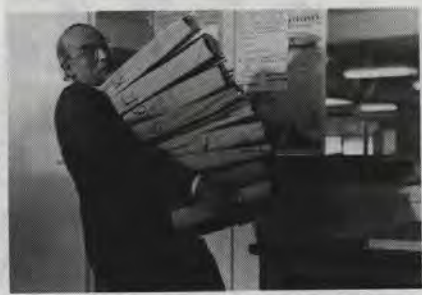
Το 38ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης
ευχαριστεί
το Ζαχαροπλαστείο
ΧΑΣΙΩΤΗΣ
για την ευγενική
προσφορά του.

ΧΑΣΙΩΤΗΣ
PATISSERIE

Ευγένιος... αγνώστων λοιπών στοιχείων

του Κώστα Ζηρίνη

Ο Ευγένιος (Αντώνης Αντωνίου), ένας χαμηλόμισθος δημοτικός υπάλληλος, ζει την άκαρη ζωή του υπομένοντας την καταπίεση και τον αμοραλισμό του κοινωνικού του περιβάλλοντος. Ανάμεσα στη μοχθηρή ομορφιά της προϊστάμενης του (Κάρμεν Ρουγγέρη), στον αυταρχικό χουντικό πεθερό του (Γρηγόρης Κωνσταντίνης Μασσαλάς), τη σύζυγο του κυρία Κούλα (Μαργαρίτα Ανθίδου), μια υστερική μαινάδα υποταγμένη αποκλειστικά στο μπαμπά της και την ψυχρή Φρίντα (Πέρη Ποράβου) που αποτελεί την πραγματική, πλην αφανή εξουσία μέσα στο σπίτι. Τις νύχτες όμως ο Ευγένιος «μετεμψυχώνεται» σε Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ και περιφέρεται στα στέκια του αθηναϊκού περιθωρίου, όπου θα συναντήσει την Αρετή (Γιολάντα Μπαλασούρα), μια αφελή μπαργούμαν που θα ερωτευθεί κεραυνοβόλα.

Ένα πρωί πηγαίνοντας να πληρώσει τη ΔΕΗ, γίνεται μάρτυρας μιας ληστείας και συλλαμβάνεται όμηρος από τους «ατζαμήδες» ληστές (Μιχαέλα Αντωνίου, Δημήτρης Πλειώνης, Νίκος Κακαλιάς). Μια σειρά παρανοήσεων του τύπου και τρομοκρατικών συνδέσεων των καναλιών, τον φέρουν την επομένη ως ένα μεγαλοφυή Φαντομά, αρχηγό τρομοκρατικής οργάνωσης που διόγει διπλή ζωή, Τζέκιλ και Χάιντ κ.ά. Σε μια άσκηση θάρρους όμως, ο επικηρυγμένος Ευγένιος, αιχμάλωτος στην κρυψώνα των ληστών, εκμεταλλεύεται τις φήμες και πείθει τους ερασιτέχνες δεσμοφύλακες του πως είναι όντως ένας εκτός νόμου Ρομπέν των πόλεων, στρατολογώντας τους μάλιστα στη «συμμορία» του. Μεταμφιεσμένος και αποφασισμένος να ζήσει μια άλλη, δανεική ζωή, ο Ευγένιος επιστρέφει στα παλιά στέκια, ώπου η ευαισθησία και ο ευάλωτος ψυχισμός του τον προδίδουν άλλη μια φορά...

Β.Π.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Τί είναι αυτό που σε γοήτευσε στο εγκαταλελειμμένο και απόκοσμο Λαύριο; Θα σου φανεί αστείο. Σ' ένα άρθρο της Καθημερινής για τους εθνικούς δρυμούς, υπήρχε ένα αφιέρωμα για του δρυμό του Λαυρίου, που δεν είναι τίποτα ιδιαίτερο από άποψη πανίδας ή χλωρίδας, αποκαλύπτει όμως ένα ανοικτό βιομηχανικό μουσείο μεταλλευτικού αρχείου που πραγματικά με γοήτευσε... οι σκουριές, οι υπόγειες στοές, οι παλιοί σωλήνες μου έκαναν καταπληκτική εντύπωση. Ξέρεις η σκαμμένη πόλη, το υπόγειο Λαύριο είναι 2.000 χιλιόμετρα και χρονολογείται από το 3.000 π.Χ., τότε που αρχίζει η μεταλλευτική δραστηριότητα, μέχρι σήμερα. Ακόμη και οι δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε είχαν ενδιαφέρον. Πέφτουν χώματα, πέτρες υπάρχουν σημεία όπου η επικοινωνία διακόπτεται, οι στοές εί-

σκηνοθέτης της ταινίας Σκουριασμένες Εικόνες (Ελληνικό Διαγωνιστικό)

Πως θα χαρακτηρίζατε την ταινία σας; Ένα μοντέρνο φιλμ νουάρ ή μια γκανγκστερική ταινία; Το στοιχείο του εγκλήματος υπάρχει στην ταινία σαν παραλληλισμός στη διαφθορά που υπέστη η κορεάτικη κοινωνία προσπαθώντας να εκμοντερνιστεί. Εκείνο που με ενδιέφερε είναι να περιγράψω την Κορέα των 90'ς, μετά από τριάντα χρόνια εκβιομηχάνισης, τι χάσαμε σαν λαός, τι τίμημα πληρώσαμε. Από το αστυνομικό φιλμ χρησιμοποίησα μόνο τη δομή και όχι το περιεχόμενο. Πήρα το σκοτεινό στοιχείο που υπάρχει σ' αυτό το είδος των ταινιών για να φτιάξω μια ατμόσφαιρα αλλά το φιλμ απέχει πολύ από τις τυπικές ταινίες κουνγκ φου και τις γιαπωνέζικες ταινίες για τη μαφία.

Με ποιο τρόπο, η κινηματογραφική βιομηχανία της χώρας σας είναι διαφορετική από των άλλων ασιατικών χωρών;

σκηνοθέτης της ταινίας Πράσινο Ψάρι (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΜΠΟΥΛΑΣ

να χαμπλές και όχι συντηρημένες, υπάρχει κίνδυνος να χαθείς γιατί πραγματικά είναι δαιδαλώδεις, υπάρχουν απρόβλεπτοι μικροτραυματισμοί, στραμπούληγματα... η κατάβαση με όλον αυτόν τον εξοπλισμό ήταν δύσκολη και συνάμα συναρπαστική...

Λίγο πολύ είναι γνωστή η τύχη του ντοκυμαντέρ στην Ελλάδα. Τί προσδοκεί ένας σκηνοθέτης ντοκυμαντέρ από το Φεστιβάλ και ποιός δρόμος του ανοίγεται εκτός της αγοράς του από την τηλεόραση; Ερχόμαστε στο Φεστιβάλ για να προβάλλουμε τη δουλειά μας. Είτε είναι ντοκυμαντέρ, είτε είναι φιλμ. Ιδίως για μας τους πρωτοεμφανιζόμενους, εδώ τεστάρουμε αν κάνουμε γι' αυτή τη δουλειά. Αν καταφέραμε να στήσουμε μια ταινία. Πέρα από την προσωπική σου κρίση, όταν βλέπεις τη δουλειά τελειωμένη, εδώ εκτίθεται στο κοινό και στους ανθρώπους του χώρου. Η συμμετοχή στο διαγωνιστικό τμήμα είναι μια εμπειρία γόνιμη, γιατί τότε συνειδητοποιείς τί έχεις κάνει. Πού έχεις πετύχει, πού έχεις κερδίσει, πού έχεις χάσει. Εμένα μ' αρέσει που είμαι εδώ. Αυτή η εμπειρία ίσως με οδηγήσει στην επόμενη δουλειά. Θα ξέρω ποιά λάθη να αποφύγω...

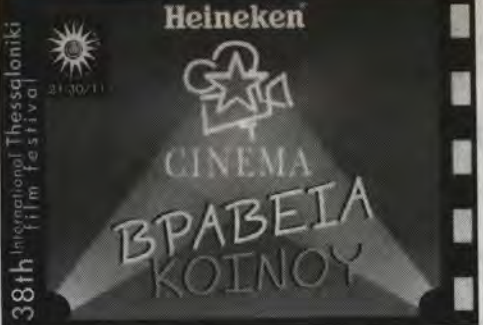
Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

ΛΙ ΤΣΑΝΓΚ ΝΤΟΝΓΚ

Αν και το κορεάτικο σινεμά δεν είναι τόσο γνωστό όσο αυτό της Ιαπωνίας ή της Κίνας για παράδειγμα, είναι το πιο ζωντανό και το πιο δραστήριο. Υπάρχει μια παραγωγή περίπου 50 με 60 ταινιών το χρόνο κάτι που δημιουργεί έναν ανταγωνισμό τόσο στο πλαίσιο της ασιατικής αγοράς όσο και σε σχέση με τις χολυγουντιανές ταινίες που προβάλλονται στα κορεάτικα σινεμά.

Θέλετε να πείτε ότι είναι εύκολο, από πλευράς εξεύρεσης πόρων, να κάνει κανείς ταινίες στην Κορέα; Υπάρχει μια μεγάλη βιομηχανία στην Κορέα που σπηρρίζει το σινεμά. Τον κινηματογράφο γενικότερα είτε πρόκειται για νέους ανεξάρτητους σκηνοθέτες είτε για πιο έμπειρους δημιουργούς και για όλα τα είδη κινηματογράφου. Το κόστος όμως ζωής στην Κορέα είναι απίστευτα υψηλό και αυτό αυτόματα ανεβάζει και το κόστος παραγωγής μιας ταινίας. Μια κορεάτικη ταινία μπορεί να κοστίσει μέχρι και 1 εκατομμύριο δολάρια, ένα budget αμερικάνικων προδιαγραφών. Όμως η εγκώρια αγορά είναι τόσο μικρή που δεν μπορεί να στηρίξει λογιστικά μια παραγωγή. Το "Πράσινο Ψάρι" για παράδειγμα ήταν για 7 μήνες στη δεύτερη θέση του κορεάτικου box office, την έχουν παρακολουθήσει πάνω από 300.000 θεατές μέχρι στιγμής, καλλιτεχνικά ήταν μια μεγάλη επιτυχία αλλά αν κριθεί με βάση τη σχέση κόστους παραγωγής και κέρδους δεν τα πήγε καθόλου καλά.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
----------------	---------	---------	--------

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η κάτω βόλτα	4,134	4,298	4,243
2. Η συλλέκτρια	3,547	3,375	3,459
3. Εικοσιτέσσερα επτά	4,389	4,371	4,380
4. Γυνόσπηδες γυναίκες μιλάνε για τη ζωή τους	4,178	4,108	4,149
5. Στο δρόμο για το Νιλ	3,119	3,339	3,217
6. Κρουπαγήματα	3,795	3,671	3,713
7. Πράσινο Ψάρι	3,595		
8. Καρμιά συμπόθεια για το διάβολο	3,210		
9. Τούμπες μέσα σε φέρετρο			
10. Χαμένες νύχτες			
11. Κουρασμένοι ταξιδιώτες			
12. Παρέα με άνδρες			
13. Χειμερία Νάρκη			
14. Ένας αδερφός			

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επανάσταση της Σιωπής	4,023	4,404	4,165
2. Πες πως μ' αγαπάς	3,121	3,121	3,121
3. Τα χρυσά μύλα των Εσπερίδων	4,624	4,104	4,445
4. Ο κύριος με τα γκρί	4,061	4,079	4,066
5. Σκουριασμένες εικόνες	3,943	3,704	3,839
6. No budget story	4,435	4,349	4,402
7. Λόριο θα ξέρουμε, dharm blue bums	4,110		
8. Ευγένιος... αγνώστων λοιπών στοιχείων			
9. Το σθώο σώμα			
10. Μισαίστη, Καλή αντάμωση			
11. Σναπός - Τοπογραφία της νύχτας			
12. Βασιλική			

ΚΝΟΥΤ ΕΡΙΚ ΓΙΕΝΣΕΝ

λογή την κάνει η Λίλιαν κι αυτή είναι η αγάπη. Τον αγαπάει όποιος κι αν είναι, όποια πλευρά κι αν διαλέξει... Η Λίλιαν ως γυναίκα είναι μέρος της φύσης και η φύση αν της φέρεσαι καλά σου επιστρέφει τα πάντα πίσω και πιο ανθισμένα...

Η αφήγηση της ιστορίας μοιάζει να έχει αρχιτεκτονικά και χρονικά την δομή των ονείρων... Είκατε σκεφτεί κάτι τέτοιο όταν σχεδιάζατε την ταινία σας; Πιστεύω ότι η κινηματογραφική γλώσσα είναι πιο κοντά στην γλώσσα των ονείρων και του ανθρώπινου μυαλού. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν κανόνες. Με το μοντάζ μπορείς να πας από το ένα σημείο στο άλλο. Αυτό βέβαια που έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε σήμερα είναι ο αμερικάνικος τρόπος αφήγησης... ο απλά γραμμικός που ξεκινάει ότι η ζωή είναι πιο περίπλοκη... μπορεί να είναι απλή στο χαρτί αλλά στην πραγματικότητα είναι αλλιώς... υπάρχει πολύς δρόμος μπροστά μας στην ανάπτυξη του τρόπου να αφηγείσαι ιστορίες... το είχε πει νομίζω και ο Μπουγιουέλ από τη δεκαετία του '60, ότι η κινηματογραφική γλώσσα είναι η λιγότερο ανεπτυγμένη απ' όλες τις γλώσσες του κόσμου

Σε ότι αφορά το ρεπορταζιακό μέρος της ταινίας, κάνατε κάποια ειδική έρευνα; Είχα ερευνήσει ήδη τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο αλλά και τη ζωή των ανθρώπων της Βόρειας Νορβηγίας μέσα από μια σειρά τηλεοπτικών ντοκυμαντέρ διάρκειας οκτώ ωρών. Το υλικό υπήρχε αλλά ήθελα να προχωρήσω πέρα από τη ρεαλιστική καταγραφή... να τοποθετήσω το κοινωνικό και ιστορικό πλαίσιο σε μια ταινία μυθοπλασίας... η μυθοπλασία σου δίνει την ευκαιρία να φτιάξεις τις δικές σου εικόνες όπως τις φαντάζεσαι και τις ονειρεύεσαι.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

σκηνοθέτης της ταινίας Κρουπαγήματα (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Οι ταινίες σήμερα

Οι Παράνομες, K.V. Garnier, Παλλάς 15:00

Μια μουσική ταινία καταδίωξης, με τέσσερις ηρωίδες τύπου "Θέλμα και Λουίζ", που μετά την απόδρασή τους από τη φυλακή γίνονται δημοφιλείς.

Η Λεπτή Γαλάζια Γραμμή, E. Morris, Ναυαρίνο, 15:00

Το Νησί του Διαβόλου, F.T. Fridriksson, Παλλάς, 17:00

Μια γλυκόπικρη ιστορία για την Ισλανδία της δεκαετίας του '50, που αφηγείται τη ζωή μιας ομάδας ανθρώπων που ζουν σε κάποιους εγκατελειμμένους κοιτώνες από τους αμερικανούς.

Ο Ταξιδιώτης του Νότου, P. Shahbazi, Ναυαρίνο, 17:00

Ιρανική ταινία του 1996 ενός πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη, που αφηγείται την παράξενη φιλία που γεννιέται ανάμεσα σ' ένα νεαρό επαρκιότη και μια ηλικιωμένη κυρία, κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού με το τρένο.

Κατακόρυφη αγάπη, A.S. Diaz, Παλλάς, 19:00

Vive l'amour, C.M. Liang, Ναυαρίνο, 19:00

Αθροειβάτες, D. Chouinard-N. Wadimoff, Παλλάς, 21:00

Κάτω από το πετσί της, C. Adler, Ναυαρίνο, 21:00

Εξάρτηση, L. Fessenden, Παλλάς, 23:00

Αλκοόλ και αϋπνία προκαλούν αρνητικές ερωτικές παραισθήσεις που μπορούν να οδηγήσουν τον κεντρικό χαρακτήρα έξω από τα όριά του, στην τέταρτη ταινία του Νεοϋορκέζου σκηνοθέτη.

Τσαλακωμένα κρεβάτια, N. Barker, Ναυαρίνο, 23:00

Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του "πιο σαδιστή σκηνοθέτη της βρετανικής τηλεόρασης" είναι μια μαύρη κωμωδία γύρω από τη ματαιοδοξία και τον πόθο στη σύγχρονη Αμερική.

Announcement

On Friday, 28/11/97, at 19.00, on the first floor of the Electra Palace Hotel, there will be the possibility of a discussion with director Errol Morris, through Internet Online.

Cinephils from all the world will be connected in the electronical address:

<http://www.magnet.gr/filmfestival/chat>

Νέοι Ορίζοντες

"Ο κινηματογράφος προσπαθεί να ενώσει πολλα διαφορετικά μεταξύ τους στοιχεία"

Ο καλifornνέζος σκηνοθέτης και παραγωγός ταινιών ντοκυμαντέρ Errol Morris παρουσιάζει τρεις αντιπροσω-

πευτικές του ταινίες στο πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων. Η ταινία του *Η λεπτή γαλάζια γραμμή* προκάλεσε την αλλαγή καταδικαστικής απόφασης για φόνο αστυνομικού, ενώ η τελευταία του δημιουργία, το *Εκτός Ελέγχου*, παίζεται ήδη σε 50 αίθουσες των ΗΠΑ. Ο Morris έχει σπουδάσει φιλοσοφία και ιστορία της επιστήμης. Τώρα ολοκληρώνει το μοντάζ της νέας του ταινίας με πρωταγωνιστή ένα κατασκευαστή ηλεκτρικών καρεκλών.

Τί σας προσέλκυσε στον κινηματογράφο ;
Η ευκαιρία να εκφράσω ιδέες. Νομίζω πως οι ιδέες με προσέλκυσαν στο να κάνω ταινίες παρά η ιδέα του να κάνω ταινίες για τις ταινίες.

Πιστεύετε πως ελέγχετε τον τρόπο έκφρασης των ιδεών σας μέσω του κινηματογράφου ;

Νομίζω πως ναι, αν και είναι ασυνήθιστο επειδή εργάζομαι σε μη μυθοπλαστικές ταινίες. Εξακολουθώ όμως να τις βλέπω σαν πολύ προσωπικές. Συχνά οι ιδέες και οι σκέψεις που μ' ενδιαφέρουν μπορούν να εκφραστούν με τις ταινίες. Συχνά σκεφτόμαστε για τα ντοκυμαντέρ πως είναι μια δημοσιογραφική σκοπιότητα στα πράγματα. Παρά το ότι υπάρχει ένα δημοσιογραφικό συστατικό, νομίζω πως υπάρχει κάτι που δεν είναι δημοσιογραφικό σε όλες τις ταινίες που έκανα μέχρι σήμερα. Υπάρχει το όνειρο της έκφρασης μιας άποψης.

Πώς θα υποδεχόσαστε ένα θεατή στις ταινίες σας ;

Νομίζω πως είναι μοναδικές ταινίες. Επίσης θα ήθελα να τις σκεφτώ σαν ταινίες διασκέδασης όπου ο κόσμος μπορεί να τις δει και να χαλαρώσει. Είμαι επηρεασμένος θετικά από την κατάσταση στις ΗΠΑ. Όλες έχουν παιχτεί στους κινηματογράφους, κάτι σπάνιο για ταινίες ντοκυμαντέρ. Η τελευταία το *Εκτός ελέγχου* νομίζω πως προβάλλεται σε περισσότερες από 50 αίθουσες των ΗΠΑ. Μου αρέσει το γεγονός πως πολλοί νέοι άνθρωποι πηγαίνουν και τη βλέπουν.

Παίρνετε τις ιδέες για το σενάριο των ταινιών σας από τις εφημερίδες ;

Όχι ακριβώς. Νομίζω πως ένα μέρος των ιδεών έρχεται από το τί λένε οι χαρακτήρες της ταινίας, κι ένα άλλο έρχεται από μένα. Σχεδόν πάντα παίρνω συνεντεύξεις από ανθρώπους πριν μονταριστεί η ταινία. Στη *Λεπτή γαλάζια γραμμή* όλες οι συνεντεύξεις έγιναν πριν κινηματογραφίσω το υπόλοιπο οπτικό υλικό της ταινίας. Το ίδιο συνέβη και στη *Μικρή ιστορία*, όλο το γύρισμα ήταν 4 συνεντεύξεις και μετά συμπλήρωσα από γύρω την ταινία.

Errol Morris

Σας ενδιαφέρουν οι ταινίες μυθοπλασίας ;
Ναί, έχω γυρίσει το *Μαύρο Ουρανό* με παραγωγή το Ρ. Ρέντφορντ, και σχεδιάζω να κάνω ακόμη μια την επόμενη χρονιά. Προς το παρόν ολοκληρώνω την ταινία για την ηλεκτρική καρέκλα, θα είναι έτοιμη στην αρχή του νέου έτους. Είμαι στη διαδικασία του μοντάζ. Πρόκειται για μια πολύ σύνθετη ταινία. Παρουσιάζει το προφίλ ενός χαρακτήρα, ενός άνδρα που κατασκευάζει μηχανήματα εκτέλεσης, όπως ηλεκτρική καρέκλα, θαλάμους αερίου και που συναναστράφηκε μ' ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων που γλίτωσαν από το ολοκαύτωμα. Η ιστορία είναι γι' αυτό τον άνθρωπο.

Τί σας έκανε να διαλέξετε ένα σχετικά ανακριτικό τρόπο παρουσίασης των χαρακτήρων των ταινιών σας ;

Δεν είναι ακριβώς ανακριτικός ο τρόπος τους, υπό την έννοια ότι δεν ακούει κάποιος την φωνή μου. Έτσι δεν βλέπουμε κάποιον να είναι πεισμένος να μιλήσει. Μιλούν αρκετά ελεύθερα στο φακό. Είναι ένα ύφος που χρησιμοποιήσα στις ταινίες μου από πολύ νωρίς. Είμαι ικανός να έχω αυτήν την απ' ευθείας σχέση με το κοινό, με κάποιον να μιλάει στο θεατή χωρίς το συναισθηματικό της παρουσίας του ανθρώπου που κάνει την συνέντευξη. Στο *Εκτός ελέγχου* εφεύρα μια μηχανή συνεντεύσεων. Έτσι ο κόσμος μπορεί να βλέπει στο βίντεο την εικόνα μου σ' ένα καθρέφτη και την ίδια στιγμή να βλέπει στον φακό της κάμερας. Όταν ο επιστήμονας ρομποτικής μιλάει για το τέλος της ζωής όπως το ξέρουμε, βλέπει απ' αυθείας στο φακό στο κοινό. Νομίζω πως δεν έχω δει ποτέ λιότερα κάτι παρόμοιο.

Η λεπτή γαλάζια γραμμή άλλαξε την καταδικαστική απόφαση. Νομίζετε πως ο κινηματογράφος μπορεί να επηρεάσει πολιτικές καταστάσεις ;

Φυσικά. Αλλά είναι συχνά μπερδεμένα τα πράγματα όταν ακούω τον κόσμο να μιλά για την *Λεπτή γαλάζια γραμμή*. Η ταινία βγήκε στις αίθουσες κι όσοι την είδαν σκέφτονταν : "είναι ενδιαφέρουσα περίπτωση, ας τον βγάλουμε από την φυλακή". Ήταν όμως πολύ πιο σύνθετο. Στη διάρκεια των συνεντεύσεων, διάφοροι μάρτυρες ομολόγησαν πως είχαν πει ψέμματα στο δικαστήριο. Η ταινία χρησιμοποιήθηκε ως αποδεικτικό στοιχείο στην επανάληψη της δίκες στο ομοσπονδιακό δικαστήριο του Τέξας. Αυτή έβγαλε τον Χάρις από την φυλακή.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτάς

Si Han

Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Σι Χάν, πρωταγωνιστή της ταινίας *Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι*, ο σκηνοθέτης της δεν μπορεί να έρθει στην Ελλάδα επειδή γυρίζει την καινούρια του ταινία. Οι φήμες θέλουν τον Ζάγκ Χουάν να μην μπορεί να φύγει από την Κίνα επειδή του καταστρέψαν το διαβατήριο στα σύνορα μετά την επιστροφή του στο Πεκίνο από την Νέα Υόρκη το περασμένο Φεβρουάριο. Είχε δημιουργηθεί θέμα εναντίον του Χουάν λόγω της επικεντρωμένης στο κυνήγι των ομοφυλόφιλων από τους αστυνομικούς ταινίας του. Το *Ανατολικό Παλάτι, Δυτικό Παλάτι* παίχτηκε στις Κάννες, αλλά ο Χουάν ήταν απών. Παρών στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι ο πρωτοεμφανιζόμενος πρωταγωνιστής της ταινίας, εικοσιπεντάχρονος Σι Χάν, ο οποίος βραβεύτηκε από τη κριτική επιτροπή του Φεστιβάλ της Τουρναί στην Ιταλία. Προς το παρόν ζει στη Σουηδία.

Πόσο δύσκολα ήταν τα γυρίσματα μιας ταινίας επικεντρωμένης σ' ένα ταμπού της κινέζικης κοινωνίας ;

Ο κόσμος παραδόξως νομίζει πως ο ανεξάρτητος κινηματογράφος είναι απαγορευμένος στη Κίνα γιατί έχουμε ένα είδος λογοκρισίας. Ο Ζάνγκ Χουάν, μη ακολουθώντας τις επιταγές της λογοκρισίας, δεν έστειλε το σενάριο πριν τα γυρίσματα για έλεγχο. Απλά ξεκίνησε τα γυρίσματα νοικιάζοντας το πάρκο από το πανεπιστήμιο του Πεκίνου. Δεν συναντήσαμε κανένα πρόβλημα, και ήταν μια έκπληξη και για μένα. Το κράτος δεν σε βάζει στη φυλακή αν δεν περάσεις από τη λογοκρισία. α-

πλά δεν υποστηρίζει οικονομικά την ταινία. Στην περίπτωση του Χουάν αναρωτιέμαι πόσο σοβαρά μπορούν να είναι τα προβλήματα του σήμερα, αφού προς το παρόν γυρίζει καινούρια ταινία.

Τί σας κάνει να ζείτε στη Σουηδία κι όχι στην Κίνα ;

Το ήθελα από καιρό. Η Κίνα είναι αρκετά ελεύθερη στις μέρες μας, μπορείς να φύγεις πολύ εύκολα, το δύσκολο είναι να σε δεχτεί. Είναι οι ομοφυλόφιλοι εκτός νόμου στην Κίνα ;

Μελετήσαμε αρκετά την ομοφυλοφιλική συμπεριφορά πριν να κάνουμε την ταινία και δεν υπάρχει τέτοιος νόμος ενάντια της. Είναι απλά ένα ταμπού. Δεν αρέσει στο κόσμο να το συζητάει.

Πώς θα περιγράφατε την εμπειρία σας από τα γυρίσματα της ταινίας ;

Έμαθα στη διάρκεια των γυρισμάτων πώς να κοιμάμαι στη διάρκεια της ημέρας. Όλα τα γυρίσματα είναι νυχτερινά. Κάνει πολύ κρύο εκείνη την ώρα και είχαμε περιορισμένο χρόνο. Υπήρχε ένα είδος έντονης πίεσης. Έπρε-

πε να εκμεταλλευτούμε το χρόνο στο έπακρο και υπήρχε πάντα ο φόβος να συμβεί κάτι ανάποδο και να μας σταματήσει η αστυνομία.

Ποιά σκηνή της ταινίας σας έμεινε βαθύτερα στο μυαλό ;

Νομίζω πως δύσκολες σκηνές ήταν όλες εκείνες που μιλάω στο μικρό δωμάτιο. Δεν υπήρχε πολύς χώρος και μιλάω συνέχεια. Έπρεπε να έχω μια σκυθρωπή έκφραση, να είμαι λυγισμένος στο πάτωμα για πολύ ώρα.

Πώς σας φαίνεται το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης ;

Μου φαίνεται πολύ μεγάλο και με πολύ κόσμο να δουλεύει γι' αυτό. Όλοι είναι πολύ απασχολημένοι.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτάς

Η ΕΡΤ αληθάνζει!

ΕΡΤ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

παράταζν

Σχολή Κινηματογράφου
και Τηλεόρασης

ΝΕΜΕΑΣ 14, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 326966, 327136

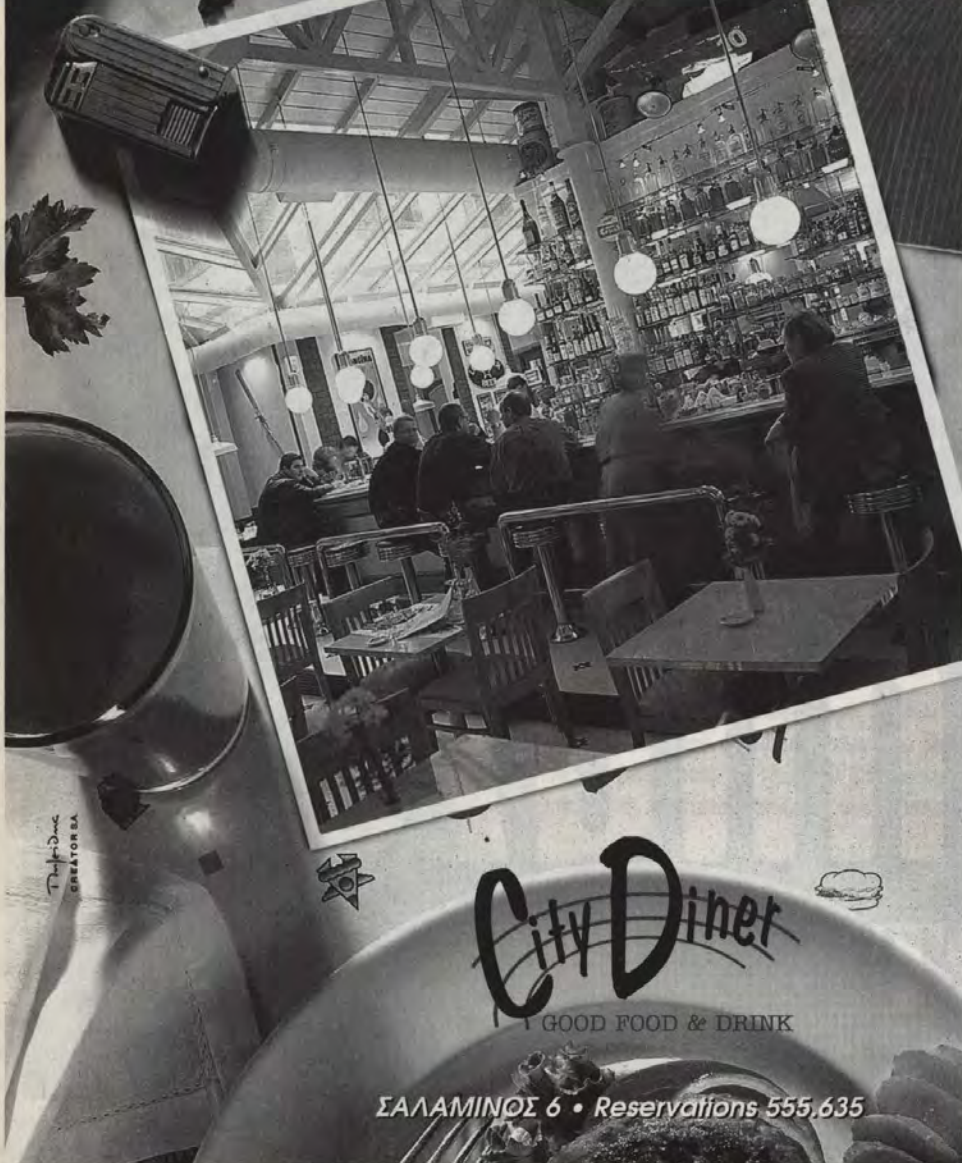

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη **συνέχεια...**
επί
της οθόνης!

Αυτή δεν είναι η κάρτα του θείου
από την Αμερική.
Είναι η πραγματικότητα του City Diner.

Κάθε μέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα από 1 το μεσημέρι έως 3 τα ξημερώματα

City Diner
GOOD FOOD & DRINK

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 6 • Reservations 555.635

Ψιχουλογήστε το

και θα καταλάβετε αμέσως πως δεν είναι απλά ένα σάντουιτς

Αλήθεια πως θα σας
φαινόταν αν ένας αρχιμά-
γειρας, ένας σεφ, ετοίμαζε κάθε
μέρα σάντουιτς για σας;

Στο Fournelo κάνουμε αυτό ακριβώς.

Το Fournelo είναι το πρώτο "σαντουιτσάδικο"
με κουζίνα και σεφ. Με το δικό μας ζεστό, φρέσκο,
φουρνισμένο ψωμί, τις σως, τα διαλεγμένα υλικά και τους
ιδανικούς συνδυασμούς γεύσεων, δημιουργούμε κάτι που
στην εμφάνιση μοιάζει με σάντουιτς.

Μόλις το δοκιμάσετε, θα καταλάβετε τη διαφορά από τα
"σάντουιτς" που συνηθίσατε να τρώτε ως σήμερα και θα το
παραδεχθείτε κι εσείς "...ναι, θα μπορούσε να είναι και
σάντουιτς". Στην πραγματικότητα είναι γεύσεις και ποιότητα
ενός πολύ καλού εστιατορίου σε εμφάνιση σάντουιτς.

ΑΝΟΙΚΤΑ
(24)
ΩΡΕΣ

Meeting Point του
38^{ου} Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

fournelo
the easy restaurants

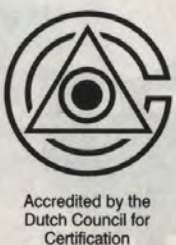
**θα μπορούσε
να είναι και sandwich**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 27 & ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΓΩΝΙΑ • ΤΗΛ.: 223500, 223303

ΔΙΠΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Μετά το Διεθνές Βραβείο Ποιότητας, Silver Level I.Q.A. (International Quality Award), άλλη μία διάκριση έρχεται τώρα να επιβραβεύσει τις προσπάθειές μας για την παροχή συνεχώς καλύτερης ποιότητας. Η Bureau Veritas Quality International, αξιολογώντας τις διαδικασίες εμφιάλωσης της μεγάλης παραγωγικής μας μονάδας στο Λουτράκι, της απένειμε **ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ISO 9002**. Και οι δύο είναι διακρίσεις αντάξιες των υψηλών προδιαγραφών παραγωγής του **ΦΥΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΝΕΡΟΥ HBH ΛΟΥΤΡΑΚΙ**. Τέτοια βραβεία μας οδηγούν μόνο σε υψηλότερους στόχους και ανταποδίδουν επάξια την εμπιστοσύνη σας.

40 1957-1997
ΧΡΟΝΙΑ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΙΡΟΠΟΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ • ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ντύνοντας την 7η τέχνη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Fena
passion - fashion
FenaMEN

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 6, 551 34 ΦΟΙΝΙΚΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. (031) 471.093

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**ΕΙΚΟΝΑ
ΕΙΗΧΟΣ**

Ζει μαζί σας

SABA

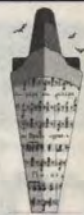

ράδιο παρατηρητής

93.1 FM STEREO

ράδιο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

92.8 FM STEREO

Nikon
F90X
Ευρωπαϊκή
Κάμερα της Χρονιάς
1995-1996

Παρουσιάζοντας αυτό το ξεχωριστό βραβείο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Βραβείων σχολιάζει: "Η Nikon έχει φτάσει ένα νέο υψηλό επίπεδο απόδοσης ειδικά με την F90X. Για τον επαγγελματία και τον τραπεζιτή είναι μια κάμερα που θα ανταποκριθεί σε οποιεσδήποτε συνθήκες λήψης χάρη στο πρώτης ποιότητας σύστημα φωτομέτρησης, την ταχέως αυτόματη εστίαση και την εργονομική κατασκευή. Ο χειρισμός εξασφαλίζεται ακόμη περισσότερο με την προσθήκη του MB-10 Multi-Power Vertical Grip, ενός αεσοσφύρας που χρησιμοποιεί αλκαλικές και μπαταρίες λιθίου. Η F90X είναι μια SLR μηχανή που προσθέτει μια ακόμη επιτυχία στο μεγάλο όνομα της Nikon."

Δικαίωμα συμμετοχής

Nikon
F90X
SCHOOL

ΥΠΕΡ
ΕΓΓΥΗΣΗ
2 ΕΤΩΝ

EUROPEAN IMAGING AND SOUND ASSOCIATION

Nikon 90

Μεγαλύτερη ταχύτητα, μεγαλύτερη ακρίβεια

ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ

Δ. & Γ. ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ ΑΕ • Ζεφειρού 44, 175 64 Π. Φάληρο Τηλ.: 9410888 - Φακ: 9427058

ΦΩΤΟΤΕΧΝΙΚΗ®

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΓΧΡΩΜΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

κοντά στον
κινηματογράφο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Παπαναστασίου 148, Χαριλάου, Τηλ. 32 72 30, Fax: 32 72 31
Ωραιοκάστρου 6, Ηλιούπολη, Τηλ. 65 08 58
Μακρυγιάννη 37, Α. Ηλιούπολη, Τηλ. 66 99 93
Μ. Καραολή 2, Συκιές, Τηλ. 63 90 60

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ:

Φηρά, Τηλ. 0284/25.160

οι
Μεγάλες Στιγμές
του
Κινηματογράφου
στη
Μικρή Οθόνη
έχουν
Ένα Όνομα

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

SELECT YOUR NETWORK

Welcome
magnet.gr

ολοκληρωμένες

λύσεις

για το

internet

στη

Θεσσαλονίκη

Τώρα και στην Αθήνα
με τη συνεργασία της Techlink.
<http://www.techlink.gr>

ADAX®

ΕΓΝΑΤΙΑΣ 117, 546 23, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
τηλ/fax: 031 205501, 219287,
e-mail: info@magnet.gr, <http://www.magnet.gr>

Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε τις
καλύτερες ταινίες!

Η Heineken υποστηρίζει τον
κινηματογράφο... τη συναντάτε
στις καλύτερες αίθουσες... τη βλέπετε
να πρωταγωνιστεί στις μεγαλύτερες
κινηματογραφικές διοργανώσεις. Θα την
ξαναδείτε και φέτος να παρασύρεται
στη δίνη της κινηματογραφικής μαγείας
του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης.

Για άλλη μια χρονιά η Heineken,
βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ,
θα περιμένει τη δική σας γνώμη.

Από 21/11/97 έως 30/11/97 στους
κινηματογράφους "ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1",

"ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" και στα περίπτερα του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ζητήστε τα δελτία συμμετοχής
για τα Βραβεία Κοινού, απολαύστε και βραβεύστε τις καλύτερες ταινίες. Αποτελέσματα της βαθμολογίας θα δημοσιεύονται
καθημερινά για κάθε ταινία, στην εφημερίδα "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ". Η απονομή των βραβείων - στην καλύτερη ελληνική
και στην καλύτερη ξένη ταινία - θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ.
Η αυλαία του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανοίγει και σας περιμένει. Let's Heineken λοιπόν...

Heineken®

21 - 30/11

38th International Thessaloniki
film festival

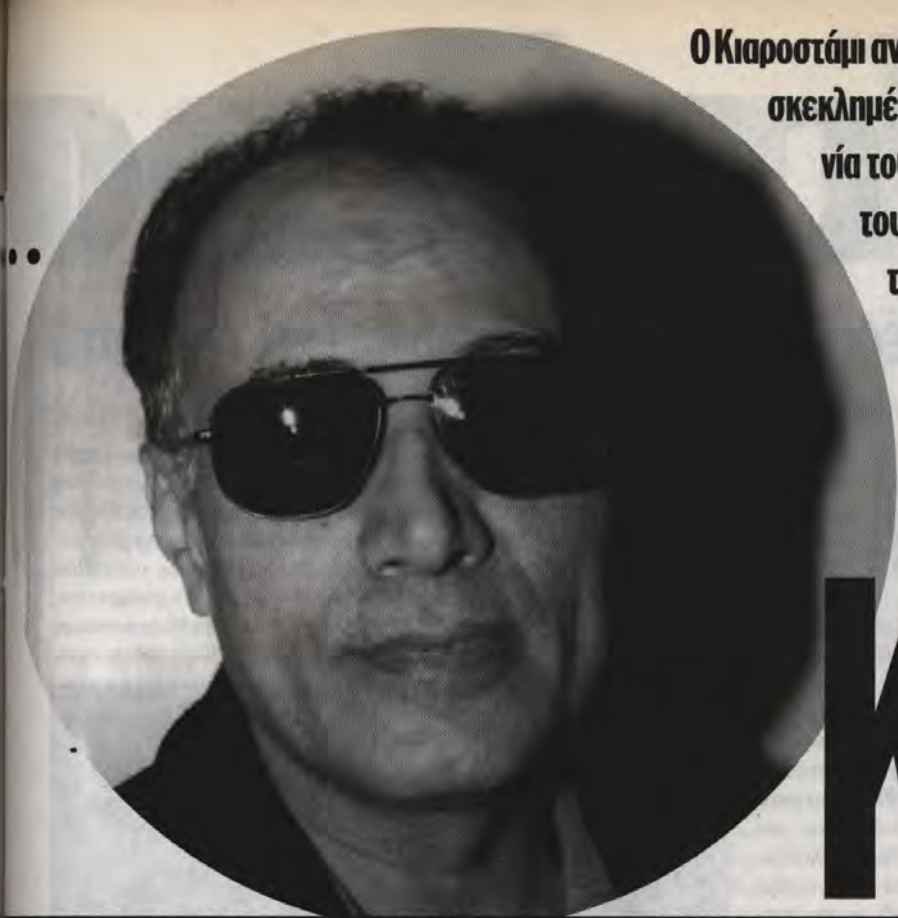

CINEMA

ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥ

<http://www.heineken.nl>

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ο Κιαροστάμι ανάμεσά μας. Ο Ιρανός σκηνοθέτης επισκέπτεται τη Θεσσαλονίκη για τρίτη φορά προσκεκλημένος των Νέων Οριζόντων. Σε πανελλήνια προεμιέρα προβλήθηκε η βραβευμένη ταινία του *Η γεύση του κερασιού*, ενώ στο Μύλο στο δεξιά πατάρι, εκτίθενται φωτογραφίες του. Παρουσιάζουν τοπία από τα γυρίσματα της ταινίας. Οι ταινίες του Ιρανού σκηνοθέτη σε λίγα χρόνια κατέκτησαν την παγκόσμια αγορά. Είναι ένα δείγμα της συνεχιζόμενης απομάκρυνσης του κοινού από τον αμερικάνικο εμπορικό κινηματογράφο.

Abbas Kiarostami

“ΟΠΩΣ ΠΗΘΑΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ Σ’ ΕΝΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΚΑΘΩΣ ΤΡΕΧΕΙ, ΕΤΣΙ ΒΡΕΘΗΚΕ *Η ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΙΟΥ* ΣΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗ ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΗΚΕ”

Ποιά σχέση βρίσκετε μεταξύ κινηματογράφου και φωτογραφίας;

Ας μίν ξεχνάμε πως από την φωτογραφία ξεκίνησε ο κινηματογράφος. Μια φωτογραφία αξίζει όσο μια ταινία. Πιστεύω πως είναι συμπληρωματική η σχέση τους. Δεν θα έλεγα πως η φωτογραφία με αποσπάει από τον κινηματογράφο ή το αντίστροφο. Είναι πράγματα που δεν μπορούν να συμπληρωθούν στην ταινία και μόνο η φωτογραφία μπορεί να τα αποτυπώσει.

Τί σας έκανε ν’ αποφύγετε την αποτύπωση του ανθρώπινου παράγοντα από τις φωτογραφίες σας;

Ο άνθρωπος υπάρχει πίσω από τη φωτογραφική μηχανή και μπροστά από την φωτογραφία. Δεν συμπεριλαμβάνω ανθρώπους στις φωτογραφίες γιατί είναι κάποιες στιγμές που θέλω να μπορώ να ξεφεύγω από αυτούς. Θέλω να μπορώ να ηρεμώ βλέποντας φωτογραφίες χωρίς την ύπαρξη του ανθρώπινου στοιχείου. Αυτό το καιρό τραβάω αρκετές φωτογραφίες γιατί με ηρεμεί. Μ’ ευχαριστεί το πάτημα του κουμπιού της μηχανής.

Η τελευταία σας ταινία *Η γεύση του κερασιού* παρουσιάζει έναν άνδρα που θέλει να θέσει τέρμα στη ζωή του. Τί πιστεύετε για το θάνατο;

Νομίζω ότι από τη στιγμή που ο άνθρωπος έρχεται στη γή προσπαθεί να εκδικηθεί το θάνατο, βρίσκεται συνεχώς αντιμέτωπος του και προσπαθεί να τον αποφύγει. Ο ίδιος είμαι εξοικειωμένος με την ιδέα και ξέρω πως αργά ή γρήγορα θα τον συναντήσω. Χωρίς όμως την απειλή του θανάτου δεν μπορείς να χαίρεσαι τη ζωή.

Στις 2 τελευταίες ταινίες σας διαλέγετε λήψεις από το αυτοκίνητο, θα μπορούσε κάποιος να σκεφτεί πως το παράθυρο του συνοδηγού για παράδειγμα το χρησιμοποιείτε σαν το φακκό της μηχανής. Το κάνετε επειδή θέλετε να δώσετε την αίσθηση της μετακίνησης;

Θέλω να δείξω την συνεχόμενη κίνηση στην οποία βρίσκεται ο άνθρωπος.

Χρησιμοποιείτε συχνά *voix-off* (ήχο εκτός πεδίου), θέλετε να ξεκουράσετε την αφήγηση από την παρουσία των προσώπων ή θέλετε να διευρύνετε το πεδίο της κινηματογραφικής οθόνης;

Θέλω και τα δύο αυτά που αναφέρατε αλλά επίσης θέλω να αναδείξω την τέχνη του κινηματογράφου πέρα από τα όρια της συμβατικής αφήγησης.

Η παρουσία του κινηματογραφικού φακού στην εικόνα εξοικειώνει τον θεατή με το τρόπο δημιουργίας του έργου, καταργεί όμως το μύθο του κινηματογράφου. Πώς εξηγείτε την συμμετοχή του κινηματογραφικού συνεργείου ενεργά στις ταινίες σας;

Εμφανίζω τον φακό σε στιγμές που θέλω να μεταπηδήσω από τον εφιάλτη της ταινίας στη καλή πραγματικότητα. Εξαφανίζω το κινηματογραφικό συνεργείο όταν θέλω να κάνω τον θεατή να ονειρευτεί. Τότε προσπαθώ να μην του διαταράξω το ευχάριστο ταξίδι, όπως εμένα θα μ’ ενοχλούσε κάποιος να με ξυπνήσει ενώ βλέπω ένα ευχάριστο όνειρο, το ίδιο κάνω και με τους θεατές.

Ο κινηματογράφος μου δίνει την άδεια να ξεφεύγω από την πραγματικότητα και μου δανείζει το μονοπάτι του ονείρου για ένα μικρό διάστημα. Το ίδιο μοιράζεται μαζί μου και το κοινό για μικρό χρονικό διάστημα, επειδή κι εκείνο έχει επίσης ανάγκη ν’ αφήσει για λίγο την πραγματικότητα.

Πώς ξεπερνάτε τον κλοιό του περιοριστικού καθεστώτος της χώρας σας. Αποτελεί ο περιορισμός πηγή δημιουργίας;

Νομίζω πως το καθεστώς περιορισμού σε κατευθύνει προς νέες πηγές δημιουργίας, αλλά μέχρι κάποιου σημείου. Θα ήθελα να μπορώ να δείξω τις δημιουργικές μου δυνατότητες και σε περιβάλλον ελεύθερο.

Έχοντας δουλέψει γι’ αρκετά χρόνια στη διαφήμιση, βρίσκετε αρκετές διαφορές μεταξύ κινηματογράφου και διαφήμισης;

Όχι δεν θα τό’ λεγα. Η βασική διαφορά είναι πως το διαφημιστικό σπότ είναι μια ταινία με σκοπό να πουλήσει ένα προϊόν, οποιοδήποτε. Δηλ. φτιάχνεται έτσι ώστε να κάνει τους καταναλωτές να δέλουν να το αγοράσουν. Στο κινηματογράφο το προϊόν είναι τα εισιτήρια. Μια ταινία φτιάχνεται για να πουλήσει εισιτήρια, άρα δεν βλέπω μεγάλες διαφορές.

Πώς υποδέχεστε τον θεατή της ταινίας σας;

Κάθε θεατής καθιστός στην αίθουσα προβολής είναι ένας διαφορετικός άνθρωπος από τους υπόλοιπους, υπάρχει μια ψυχή, μια σκέψη και μια προσωπικότητα που του ανήκουν. Αν μια ταινία μπορούσε να κάνει όλους τους θεατές ίδιους, ο σκηνοθέτης θα ήταν ένας εγκληματίας. Όλες οι ταινίες πρέπει να μένουν ανοιχτές και να κάνουν ερωτήσεις, αφήνοντας στο θεατή να φτιάξει την προσωπική του εικόνα. Το να ενεργείς χωρίς να σκέφτεσαι αυτή την ελευθερία του θεατή είναι σαν να τον αποκοιμίζεις. Ο σκηνοθέτης δεν φτιάχνει μόνος του τις ταινίες. Οι θεατές που έχουν δει το έργο του έχουν σχηματίσει την δική τους γνώμη για το αντικείμενο, έχουν συνδημιουργήσει με το σκηνοθέτη.

Ποιά η γνώμη σας για το φεστιβάλ Θεσ/νίκης;

Όταν πρωτοήρθε στη Θεσ/νίκη πριν από 5 χρόνια, οι κινηματογράφοι παίζαν σχεδόν μονάχα αμερικάνικο κινηματογράφο. Στο αφιέρωμα των ταινιών μου οι αίθουσες ήταν άδειες. Χθές που ήρθε εντυπωσιάστηκα με την παραγεμισμένη από θεατές αίθουσα για να δει την *Γεύση του κερασιού*. Αυτή η αλλαγή οφείλεται στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτάσης

“ΑΠΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΟΥ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΞΕΦΕΥΓΩ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΠΟΛΥΠΛΟΚΟ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΜΕ ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΙΖΕΙ”

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΒΑΚΟΥΡΑ	ΕΓΝΑΤΙΑ	ΠΑΛΛΑΣ	ΝΑΥΑΡΙΝΟ
17:00 International Competition ΤΟΥΜΠΕΣ ΜΕΣΑ ΣΕ ΦΕΡΕΤΡΟ TABUTTA RIVASATA 76' Dervis Zaim Turkey / 1996 O.V. Turkish • English subtitles	17:30 Special Screenings ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ TO AROMA TOY XRONOU 76' Simeon Varsamidis Greece / 1997 O.V. Greek	16:00 Tribute Kanellopoulos ΚΑΣΤΟΡΙΑ KASTORIA 24' Greece / 1969	17:00 Balkan Survey ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΜΝΗ PREKU EREDO 102' Antonio Mitrikeski FYROM / 1997 O.V. • English subtitles	17:00 Tribute Chabrol ΕΙΔΑΤΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ POULET AU VINAIGRE 120' Claude Chabrol France / 1984 O.V. French • English subtitles	15:00 N.H. Main Programme ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ BANDITS 107' Katja Von Garnier Germany / 1997 O.V. German • English subtitles	15:00 N.H. 3x3 E. Morris Η ΛΕΠΤΗ ΓΑΛΑΖΙΑ ΓΡΑΜΜΗ THE THIN BLUE LINE 101' Errol Morris USA / 1988 O.V. English
18:45 Tribute Papas ΕΡΕΝΤΙΡΑ ERENDIRA 103' Ruy Guerra Mexico - Germany - France / 1983 O.V. French	19:00 National / International Comp. ΚΑΜΜΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ KAMMIA SIMPLATHIA GIA TON DIAVOLO 82' Dimitris Athanitis Greece / 1997 O.V. Greek	ΣΟΝΙΑ SONIA 70' Greece / 1980 Takis Kanellopoulos O.V. Greek	19:00 Balkan Survey (War) ΕΚΤΟΣ ΕΠΟΧΗΣ NACH SAISON 125' Pepe Danquart, Mirjam Quinte Germany / 1994-97 O.V. English / Bosnian • German subtitles	19:10 Tribute Chabrol Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΩΛΗΣΕ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΟΥ ΑΙΦΕΛ L' HOMME QUI VENDIT LA TOUR EIFFEL (Les plus belles escroqueries du monde) 18' Claude Chabrol / 1963	17:00 N.H. 3x3 Fridriksson ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ DJOFAYEYJAN 103' Friedrik Thor Fridriksson Iceland / 1996 O.V. English	17:00 N.H. Main Programme Ο ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ MOSAFAIR - E JONUBI 90' Parviz Shahbazi Iran / 1996 O.V. Persian • English subtitles
21:00 National / International Comp. ΧΑΜΕΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ XAMENES NICHTES 86' Aggeliki Antoniou Greece / 1997 O.V. Greek	20:45 National Competition ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΞΕΡΟΥΜΕ AVRIO THA XEROUME... 110' Andreas Thomopoulos Greece / 1997 O.V. Greek	18:00 Balkan Survey (Z. Pavlovic) ΟΤΑΝ ΘΑ' ΜΑΙ ΠΙΑ ΝΕΚΡΟΣ KAD MUDEM MRTAV I BEO 80' Zivojin Pavlovic Yugoslavia / 1967 O.V. Serbian • English subtitles	21:15 Balkan Survey ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ TRI LETNJA DANA 100' Mirjana Vokomanovic Serbia / 1997 O.V. Serbian • English subtitles	ΣΑΤΑΝΙΚΟΣ ΕΚΒΙΑΣΤΗΣ L' OEUIL DU MALIN 80' Claude Chabrol France / 1961 O.V. French	19:00 N.H. Main Programme ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ AMOR VERTICAL 100' Arturo Sotelo Diaz Cuba / 1997 O.V. Spanish • English subtitles	19:00 N.H. Spotlight Tsai Ming Liang VIVE L' AMOUR I CHIN WOH SHUEY 119' Tsai Ming Liang Taiwan / 1994 O.V. Chinese/Mandarin • English subtitles
23:00 National Competition ΕΥΓΕΝΙΟΣ... ΑΓΝΟΣΤΟΝ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ EVGENIOS... AGNOSTON LIPON STICHION 100' Kostas Zirinis Greece / 1997 O.V. Greek	23:00 International Competition ΠΡΑΞΙΝΟ ΨΑΡΙ CHOROK MULGOKI 111' Chang-Dong Lee Korea / 1997 O.V. Korean • English subtitles	19:45 Balkan Survey (E. Zachariev) Η ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ ΗΡΘΕ ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ ZAKASHJALO PALNOLUNIE 117' Edward Zahariev Bulgaria - Hungary / 1996 O.V. Bulgarian • English subtitles	23:15 Tribute Ripstein Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ LA REINA DE LA NOCHE 110' Arturo Ripstein Mexico - France / 1994 O.V. Spanish • English subtitles	21:10 Tribute Chabrol ΑΛΙΚΗ, Η Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΥΓΗ ALICE OU LA DERNIERE FUGUE 93' Claude Chabrol France / 1976 O.V. French • English subtitles	21:00 N.H. Main Programme ΛΑΒΡΕΝΙΒΑΤΕΣ CLANDESTINS 98' Denis Chouinard - Nicolas Wadimoff Switzerland - Canada - France / 1997 O.V. French • English subtitles	21:00 N.H. Main Programme ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΤΣΙ ΤΗΣ UNDER THE SKIN 85' Carine Adler United Kingdom / 1997 O.V. English
01:00 ΤΑΙΝΙΑ ΕΚΠΛΗΞΗ		22:00 Tribute Oliveira ΦΡΑΝΣΙΣΚΑ FRANCISCA 166' Manoel de Oliveira Portugal / 1981 O.V. Portuguese • French subtitles	INSTITUT FRANCAIS 21:00 / 23:00 Special Screenings Η ΜΕΤΑΛΗ ΑΦΗΓΗΣΗ LE GRAND RECIT 67' Pierre Coulibeuf France / 1997 O.V. French	23:00 Tribute Chabrol VIOLETTE NOZIERE 124' Claude Chabrol France / 1978 O.V. French • English subtitles	23:00 N.H. American Independents ΕΞΑΡΤΗΣΗ HABIT 112' Larry Fessenden USA / 1997 O.V. English	23:00 N.H. American Independents ΤΣΑΛΑΚΟΜΕΝΑ ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ UNMADE BEDS 105' Nicholas Barker USA - UK - France / 1997 O.V. English

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Ματιές

Πέρα από τη λήνη

του Antonio Mitrikeski (FYROM, 1997)

Μια ιστορία αγάπης, μια βαλκανική εκδοχή του "Ρωμαίου και Ιουλιέτας" είναι ο πυρήνας της αφήγησης στην ταινία του σκηνοθέτη από την FYROM, Αντόνιο Μιτρέφσκι (Antonio Mitrikeski). Ο χρόνος είναι 1950 και ο τόπος, η λίμνη-σύνορο της ενιαίας τότε Γιουγκοσλαβίας και της Αλβανίας. Ο Κονσταντίν περνά παράνομα τα σύνορα, αναζητώντας στην Αλβανία την αγαπημένη του, Ελενα. Συλλαμβάνεται, και καθώς οι αλβανικές αρχές αρνούνται να πιστέψουν την ιστορία του, θεωρείται κατάσκοπος και οδηγείται στις φυλακές. Με μια σειρά από ονειρικές αναδρομές στο παρελθόν απεικονίζεται η ιστορία αγάπης ανάμεσα στη γοητευτική Έλενα και τον Κονσταντίν. Θα περάσει αρκετά χρόνια σε στρατόπεδο συγκέντρωσης και δεν θα απελευθερωθεί παρά μετά τον θάνατο του Εμβέρ Χότζα. Όταν θα σμίξει ξανά με την αγαπημένη του, οι δυσκολίες στην μετακομμουνιστική Αλβανία στέκονται εμπόδιο στον έρωτά τους...

Παρόλο που η αφήγηση διαδραματίζεται κατά ένα μεγάλο μέρος τα χρόνια της δικτατορίας Εμβέρ Χότζα, ο Μιτρέφσκι (Mitrikeski) περισσότερο ενδιαφέρεται να δημιουργήσει μια οπτική και ακουστική ποίηση, γύρω από την ιστορία του. Η μοίρα, το πεπρωμένο, η αδικία, η εγκατάλειψη, από την μία πλευρά, και από την άλλη, η αγάπη, η ελπίδα, η πίστη, η αφοσίωση: είναι αυτό το δίπολο των αντιθέσεων που καθορίζει δυναμικά την αφήγηση στην ταινία του Μιτρέφσκι. Απέναντι σ' όλα τα εμπόδια που απομονώνουν τους ανθρώπους, απέναντι σ' όλες τις φυλακές που κρατούν δεσμένες τις ανθρώπινες ψυχές, απέναντι σ' όλα τα σύνορα που χωρίζουν τους ερωτευμένους: μόνη απάντηση η δύναμη της αγάπης.

Δ.Μ.

"ΧΡΥΣΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" ΣΤΟΝ ΜΑΝΟΕΛ ΝΤΕ ΟΛΙΒΕΪΡΑ

Το 38ο Φεστιβάλ τίμησε σε ειδική εκδήλωση που έγινε στο Ολύμπιον τον Πορτογάλο σκηνοθέτη Manoel de Oliveira. Στην εκδήλωση ο διευθυντής του φεστιβάλ κ. Μιχάλης Δημόπουλος απύδυνε σύντομο χαιρετισμό στον ενεννιάχρονο σκηνοθέτη και η ηθοποιός Ειρήνη Παπά που συμμετέχει στην τελευταία του ταινία, το *Πάρτυ*, του απένειμε τον "Χρυσό Αλέξανδρο" για το σύνολο του έργου του.

Ο αειθαλής Oliveira χαιρέτησε με νεανικό ενθουσιασμό και δήλωσε πολύ ευχαριστημένος που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα. Οι επαγγελματικές υποχρεώσεις του τον φέρνουν στη Θεσσαλονίκη από την Ιαπωνία και τον καλούν στο Βερολίνο. Μόλις πρόσφατα ολοκληρώθηκε το μοντάζ της τελευταίας του ταινίας με τίτλο *Ανησυχία* (*Inquietude*) όπου συμμετέχει και πάλι η Ειρήνη Παπά. Πολυάσχολος και γεμάτος ενεργητικότητα, είχε όλο το κέφι να μας παρουσιάσει και ένα ταχυδακτυλουργικό κόλπο. Ξεδίπλωσε ένα μαντίλι και αφού μας βεβαίωσε ότι δεν κρύβει τίποτα στα μανίκια του, φανέρωσε κάτω από το μαντίλι έναν μικρό χιονάνθρωπο. Ο μικρός χιονάνθρωπος μίλησε κιόλας, και είπε πως μας αγαπά. Ακολούθησε η προβολή της ταινίας στο *Πάρτυ* σε μια αίθουσα που καταχειρόκρότησε τον ενεννιάχρονο σκηνοθέτη.

Στο 32% η αύξηση των θεατών

Στο 32% έφτασε η αύξηση στον αριθμό των θεατών των ταινιών του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, τις πρώτες πέντε μέρες της διοργάνωσης, σε σχέση με το αντίστοιχο περσινό διάστημα. Από την Παρασκευή μέχρι την Τρίτη, στις 7 κινηματογραφικές αίθουσες του Φεστιβάλ εισήλθαν 23.535 θεατές, έναντι 17.918 πέρσι. Οι φοιτητές που αγόρασαν κάρτα των 7.000 δραχμών ανέρχονται σε 830. Τουλάκι στον 150 άτομα πήραν κάρτα των 20.000 δραχμών.

Κάρτα διαπίστευσης προμηθεύτηκαν 280 ξένοι προσκεκλημένοι, από τους οποίους οι 93 είναι δημοσιογράφοι, και 480 Έλληνες. Οι κάρτες αυτές χρησιμοποιήθηκαν από τους δικαιούχους 3.200 φορές το πενήνθήμερο. Με πρόσκληση εισήλθαν στους κινηματογράφους 3.000 άτομα. Τα έσοδα από το σύνολο των εισπραξιών ανέρχονται μέχρι στιγμής στα 19 εκατομμύρια δραχμές.

Screening notification

The film *Nach Saison*, part of this year's "The Balkans: Times of Turmoil" section is subtitled in English, not in German, as printed in the program.

Nach Saison, 7:00 p.m., Vakoura Cinema, November 26 and November 27

Ανακοίνωση για την ταινία *Βασιλική* του Βαγγέλη Σερντάρη

Η συνέντευξη τύπου της ταινίας θα γίνει το Σάββατο 29/11, στις 13:30. Η δημοσιογραφική προβολή θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή, 28/11, στις 12:50. Η προβολή της ταινίας στο Ελληνικό Διαγωνιστικό θα πραγματοποιηθεί, όπως αναφέρεται στο πρόγραμμα, το Σάββατο 29/11 στο Ολύμπιον Ι, στις 23:00.

Την Πέμπτη 27 Νοεμβρίου και ώρα 16.00 στην αίθουσα "Αλέξανδρος" θα προβληθεί η ταινία του Αλέξανδρου Φασόη *Η περπέτεια είναι άλλος*

Μανοέλ Ντε Ολ Είμαστε χώμα, νερό, φ

Η παρουσία σας εδώ στην Θεσσαλονίκη μας τιμά ιδιαίτερα.

Ήλθα στο φεστιβάλ θεσσαλονίκης, διακόπτοντας στο Παρίσι το μοντάζ της νέας μου ταινίας *Ανησυχία*, περισσότερο για να τιμήσω την Ειρήνη Παπά στο πλαίσιο του αφιερώματος για αυτήν, παρά για την προβολή των δικών μου ταινιών. Την εκτιμώ βαθύτατα.

Ποιά είναι η γνώμη σας για το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης, που ναι μεν παρουσιάζει νέους σκηνοθέτες, αλλά και το δικό σας έργο, ενός δημιουργού που έρχεται από πολύ μακριά, χρονικά.

Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στην Θεσσαλονίκη. Και νιώθω βαθιά συγκίνηση που βρίσκομαι στο Φεστιβάλ σας, γιατί πιστεύω ότι αυτού του είδους τα φεστιβάλ, συμβάλλουν μοναδικά στην προβολή και διακίνηση ταινιών, που δεν βρίσκουν άλλη δίοδο να φθάσουν στο κοινό. Είμαι χαρούμενος που συναντώ πολλούς συναδέλφους εδώ, έτσι ώστε να συμμετέχουμε από κοινού σε μια συνάντηση ανταλλαγής γνώμων, αλλά και να ακούσουμε τη κριτική των θεατών, οι οποίοι είναι οι εραστές των εικόνων. Το κοινό της Θεσσαλονίκης είναι πολύ ζωντανό, πρέπει να ομολογήσω.

Μπορείτε να προβλέψετε το μέλλον της κινηματογραφικής τέχνης, έχοντας την εμπειρία όλης της εξέλιξης του. Η πρώτη σας ταινία ήταν βουβός κινηματογράφος...

Το μέλλον του κινηματογράφου θα το δούμε στο μέλλον. Εγώ γνωρίζω το πα-

ρόν, που είναι εδώ, είναι αυτό που γνωρίζουμε. Ο κινηματογράφος έχει σχέση με τη ζωή. Πώς θα είναι αυτή, το ξέρετε εσείς μήπως; Αυτό που κάνουμε είναι να επιλέγουμε σωστά, από τη ζωή, που προϋπάρχει και να το κοιτούμε με την κάμερα. Ο κινηματογράφος είναι μια πράξη πολύ συγκεκριμένη. Η ταινία είναι ένα πρόσωπο, ένα τοπίο, το οποίο παγώνει στην κάμερα και ξαναζωντανεύει όταν διαγράφεται εκ νέου στην οθόνη. Είναι το φάντασμα μιας πραγματικότητας, που κάποτε το κατέγραψες με την κάμερα.

Τι σημαίνει για εσάς να είστε ακόμη πίσω από τη κάμερα, μια αιωνιότητα...

Εγώ ξαναγεννιέμαι όταν κάνω ταινίες. Έτσι είμαι πάντα νέος. Ένας νέος έχει δυνάμεις να υπερβεί όλα τα εμπόδια, τις δυσκολίες, που σήμερα συνοδεύουν τον άθλο "κάνω μια κινηματογραφική ταινία". Αν δεν κάνω ταινίες, δεν ζω, θα νιώθω νεκρός, ο θάνατος θα είναι δίπλα μου.

Ο δικός σας κινηματογράφος έχει μια πολύ προσωπική ματιά. Ποιά είναι η θέση σας στο κυρίαρχο φαινόμενο της ομοιομορφίας που έχει εισβάλλει από δυσμής στις ευρωπαϊκές οδόνες.

Σήμερα αντιμετωπίζουμε ένα φαινόμενο ακραίο. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης προσπαθούν, έχουν κιόλας κατορθώσει να δημιουργήσουν ένα πανομοιότυπο γούστο και φυσικά ανθρώπους που δέχονται την ίδια γεύση, το ίδιο χρώμα. Είναι κάτι σαν αυτό που ο αμερικάνικος κινηματογράφος προσφέρει τεχνικά τέ-

τα Βαλκάνια

Όταν θά 'μαι πια νεκρός

του Zivojin Pavlovic (Γιουγκοσλαβία, 1967)

Ταινία του 1967, έχει στο κέντρο της αφήγησης δύο νέους, τον Γιάνκο και κοπέλα του την Λίλικα. Ανεργοί και οι δύο, δεν καταφέρουν παρ' όλες τις προσπάθειες τους, να βρουν δουλειά. Έτσι η παρανομία μοιάζει ως η μόνη διέξοδος στην απελπισία τους. Ο Γιάνκο καταφεύγει στην ληστεία, αλλά

στην προσπάθεια του να διαφύγει, φεύγει κρυφά και χάνεται από την Λίλικα. Περιπλανιέται αναζητώντας χρήματα, αλλά όλες οι απόπειρες είναι αποτυχημένες. Όταν μετά από περιπλανήσεις θα συναντήσει ξανά τυχαία την Λίλικα, θα διαπιστώσει ότι και αυτή είχε ακολουθήσει μια ανάλογη διαδρομή. Όμως και σ' αυτήν η μοίρα δεν έδειξε το καλό της πρόσωπο. Οι δύο νέοι δεν το βάζουν κάτω καταστρώνοντας πάλι νέα σχέδια για την επιβίωση τους. Όμως η ελπίδα ή η επιτυχία δεν πρόκειται ούτε τώρα να τους χαμογελάσει...

Στη αφήγηση της ταινίας του Πάβλοβιτς (Ρανλονίς), η περιπλάνηση στις πόλεις της Γιουγκοσλαβίας είναι κεντρικό στοιχείο. Μέσα από την περιήγηση, αυτών των σχεδόν Ντοστογιεφσκικών πρώτων, αναδύεται μία αίσθηση αποτυχίας, μία κατάσταση αποκλεισμού. Η καλή τύχη δεν χαμογελάει στους δύο νέους και η διέξοδος απλώς δεν υπάρχει. "Αρνητικός και απαισιόδοξος" ο σκηνοθέτης σύμφωνα με τους τότε κρατούντες, πικρός και ωμός, καταγράφει με τις εικόνες της ταινίας του, ένα κλίμα εξαθλίωσης τόσο υλικής όσο (και αυτό είναι σημαντικότερο) ηθικής...

Δ.Μ.

Τρεις μέρες του καλοκαιριού

της Mirjana Vukomanovic (Σερβία, 1997)

Καλοκαίρι του 1995, Βελιγράδι, λίμνη Σάβα. Ο Σέργκκιε και ο φίλος του Νίκολας, έχουν μόλις γυρίσει από τον πόλεμο. Καθώς η ζωή είναι δύσκολη μετά από τον πόλεμο, οι δύο φίλοι εργάζονται στην παραλία κάνοντας τους φρουρούς και νοικιάζοντας ομπρέλες και καρέκλες. Θα γνωρίσουν την Σόνια, μια κοπέλα που εργάζεται στην δουλειά μαζί τους και την οποία ο Σέργκκιε ερωτεύεται. Η Σόνια, για να υποστηρίξει την διαλυμένη οικογένεια της αναγκάζεται να γίνει πόρνη. Οι καιροί μετά τον πόλεμο είναι δύσκολοι, η επιβίωση έχει γίνει ένας πραγματικός αγώνας και οι δύο φίλοι πρέπει για να επιβιώσουν να προσαρμοστούν στον "νέο πνεύμα" των καιρών.

Ο Σέργκκιε καθώς αδυνατεί να αποδεχθεί τον "νέο πνεύμα" των καιρών πέφτει σιγά-σιγά σε κατάθλιψη. Το έγκλημα μοιάζει η μόνη λύση στο αδιέξοδο του... Στην πρώτη της ταινία, η Μιργιάνα Βουκομάνοβιτς (Mirjana Vukomanovic) επέλεξε ορισμένους από τα πιο γνωστούς ηθοποιούς του Γιουγκοσλαβικού κινηματογράφου, ηθοποιούς της εποχής του ελληνικού κοινού γνώρισε στις ταινίες του Εμίρ Κουστουρίτσα (*Underground*, *Do You Remember Dolly Bell*) και του Νταγκόγιεβιτς (*Τα Όμορφα Χωριά*, *Όμορφα Καίγονται*). Κεντρικό θέμα στην αφήγηση είναι οι δυσκολίες της ειρήνης, οι προσπάθειες που κάνουν οι ήρωες της ταινίας να στήσουν τις ζωές τους μέσα σε ένα περιβάλλον οικονομικής κρίσης. Μέσα από τις εικόνες της ταινίας αναδύεται ο αγώνας και η αγωνία των απλών ανθρώπων: Είναι η ανάγκη των ανθρώπων για αγάπη και φιλία, είναι η απόπειρα τους να δημιουργήσουν μια απλή, κανονική ζωή, είναι τέλος η απελπισία που παραμονεύει, για να υπονομεύσει κάθε προσπάθεια τους...

Δ.Μ.

βείρα

ωτιά, είμαστε στοιχεία της γης

λειο, αλλά χωρίς φαντασία κι εξέλιξη. Όπως δηλαδή η κοκα-κόλα ή τα Μακντόναλτς. Εγώ κι εσείς πρέπει να προτιμούμε το πολυσύνθετο, το αυθεντικό, ας πούμε την ελληνική, την ιταλική, ή την πορτογαλική κουζίνα, τον εθνικό κινηματογράφο τόσων διαφορετικών λαών μεταξύ τους. Γιατί εδώ βρίσκεται η αυθεντικότητα, η μοναδικότητα, το αληθινό και το ειλικρινές.

Τι σημαίνει για σας το νερό, η θάλασσα, το χώμα η γη; Σε ποίο στοιχείο είστε πιο κοντά; Εμένα με απασχολούν, ότι απασχολεί και εσάς, γιατί είμαστε όλοι άνθρωποι. Οι σκέψεις μου αφορούν τη ζωή, τον θάνατο, τον έρωτα. Το νερό, το χώμα είναι στοιχεία της γης. Είμαστε νερό, είμαστε χώμα, φωτιά. Είμαστε όλοι στοιχεία της γης, τα σύμβολά της. Ο πορτογαλικός κινηματογράφος είναι αυτός που είναι και είναι καλός. Τι να αλλάξουμε σε αυτόν; Αν πρέπει να αλλάξουμε κάτι, αυτό είναι οι θεατές. Οι εικόνες που προσφέρει ο κινηματογράφος στη χώρα μου, πρέπει να δημιουργήσουν ένα άλλο, διαφορετικό γούστο στους θεατές μας. Και όπως ήδη σας είπα εμείς καλούμαστε να ξεπεράσουμε τα στάνταρ του αμερικάνικου κινηματογράφου, που ουσιαστικά στηρίζεται στην τέλεια τεχνική, όμως του λείπει η ιδέα, η ζωή, ο άνθρωπος.

Το έργο σας έχει μεγάλη ηλικία. Η δική σας γνώμη γι αυτό είναι... Όταν βλέπω τις παλιές μου ταινίες, βλέπω μόνο τα ελαττώματά τους. Έτσι προσπαθώ να μην τα επαναλάβω στις νέες που κάνω τώρα.

Συνέντευξη: Παντελής Καρακάσης

“Σας ευχαριστώ για την έκπληξη, να μου απονεμίσετε τον ‘Χρυσό Αλέξανδρο’. Τον δέχομαι και θα τον έχω στην καρδιά μου.”

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΠΕΡΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

Όπως και στις χώρες της Ευρώπης αλλά και παγκόσμια, και στην Τουρκία το να γυρίσεις μια ανεξάρτητη παραγωγή είναι δύσκολο. Για τους ίδιους λόγους όπως και αλλού: η κυριαρχία του αμερικάνικου σινεμά, η έλλειψη χρηματοδότησης κ.λπ. Όμως αυτός είναι ο μόνος δρόμος που πρέπει να ακολουθήσεις να θέλεις να κάνεις στα αλήθεια σινεμά. Αν κάνεις σινεμά, έχεις δύο δρόμους να ακολουθήσεις: από την μία πλευρά υπάρχει το εμπορικό σινεμά και από την άλλη ο ανεξάρτητος κινηματογράφος. Για μένα ο κινηματογράφος είναι η αιτία της ύπαρξής μου, ο λόγος που ζω.

Ακριβώς για αυτούς τους λόγους επέλεξα να κάνω την ταινία σε ανεξάρτητη παραγωγή. Όμως το ανεξάρτητο σινεμά είναι διαφορετικό από χώρα σε χώρα. Στην Αμερική ανεξάρτητο σινεμά σημαίνει να είσαι εκτός των μεγάλων στούντιο. Στην Ευρώπη μπορείς να βρεις χρηματοδότηση από διάφορα τηλεοπτικά κανάλια, ή από διάφορα προγράμματα χρηματοδότησης όπου όμως θα πρέπει να τους εξηγήσεις τι σκέπτεσαι για την ταινία. Εξαιτίας αυτών των προβλημάτων αποφάσισα βρω εγώ όλα τα χρήματα που χρειαζόταν για να γυρίσω την ταινία. Δούλεψα για τρία χρόνια σε τηλεοπτικά σήριαλ και μάζεψα τα χρήματα. Ο κινηματογράφος δεν είναι μία πολυτέλεια. Μπορείς να συζητήσεις, να εξετάσεις, να αμφισβητήσεις όλους τους παράγοντες της δημιουργίας μιας ταινίας. Μπορώ να κάνω σινεμά μόνο μ' αυτόν τον τρόπο. Όταν κάνεις έτσι σινεμά αυτό δηλώνει ότι η ταινία σου είναι διαφορετική από το υπόλοιπο εμπορικό σινεμά.

Η ΤΑΙΝΙΑ

Η ταινία μιλά για την μη-ύπαρξη, για την αδυναμία μιας κοινωνίας να διαφυλάξει τα μέλη της. Συμβαίνει σήμερα στην Τουρκία μία μεγάλη τραγωδία. Αν είσαι ένας απλός άνθρωπος δεν μπορείς να προσβλέψεις στο αύριο. Η ταινία αναφέρεται σ' αυτό, αλλά επίσης μιλά και για την αγάπη και για την μη-πιθανότητα της. Επίσης μιλά για τα μεγάλα ζητήματα της Ανθρώπινης καρδιάς.

ΕΠΙΠΡΟΣΕΣ

Ο Γιλμάζ Γκουνέι (Yilmaz Guney), λόγω της θέσης που κατέχει στην ιστορία του Τούρκικου κινηματογράφου είναι σίγουρα μία επιρροή. Όμως έχω επηρεαστεί και από ξένους σκηνοθέτες: Ο Ταρκόφσκι, αλλά και ο Κουροσάβα είναι δύο σκηνοθέτες που θαυμάζω.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Η Τουρκία χαρακτηρίζεται από αντιθέσεις ανάμεσα στην δυτική-ευρωπαϊκή πλευρά της και την Ανατολική. Η κατάσταση είναι ενδιαφέρουσα αλλά και δύσκολη. Η Τουρκία προσπαθεί να καταλάβει ποιά πραγματικά είναι. Τα σοβαρά προβλήματα ταυτότητας οφείλονται στην θρησκεία, στον εθνικισμό, και στις διαφορετικές κουλτούρες που στο παρελθόν την καθόρισαν -τον Τούρκικο, τον Κουρδικό, τον Αρμενικό και τον Ελληνικό πολιτισμό. Για πολιτικούς λόγους και για αυτούς τους λόγους ταυτότητας η κατάσταση εμφανίζεται προβληματική. Αν πρέπει να βγάλουμε ένα συμπέρασμα, ένα αίτημα από αυτήν την κατάσταση αυτό είναι: ελευθερία στην Τουρκία. Αν ο Τούρκικος λαός κοιτάξει αυτά τα ζητήματα με περισσότερη ελευθερία, το αποτέλεσμα θα είναι μία πιο ελεύθερη Τουρκία σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, μία πιο ειρηνική Τουρκία.

Η DERYA ALABORA, ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΖΕΚΙ DEMIRKUBUZ, Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ

Είμαι μία ηθοποιός του θεάτρου. Το πέρασμα από την θεατρική σκηνή, μπροστά στην κάμερα ήταν δύσκολο, αλλά ενδιαφέρον. Όμως γενικά η ηθοποιία είναι κάτι επίπονο. Στο σινεμά το βασικό πρόβλημα είναι η διάρκεια της δουλειάς που κάνεις. Στο θέατρο κάνεις μία παράσταση και ύστερα από δύο χρόνια κανένας δεν την θυμάται. Όμως στο κινηματογράφο μια ταινία υπάρχει για πάντα, αντέχει περισσότερο στον χρόνο. Ήταν δύσκολο για μένα να προσεγγίσω τον χαρακτήρα που υποδύομαι στην ταινία. Ο λόγος είναι ότι η γυναίκα αυτή κυριαρχείται από μία αντίθεση: επιφανειακά είναι μία πόρνη αλλά βαθιά μέσα της είναι ένα πολύ μοναχικό άτομο. Η εμπειρία της ταινίας ήταν επίπονη αλλά εξαιρετικά ενδιαφέρουσα.

(η συνέντευξη δόθηκε στο συντάκτη του ΠΡΩΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥ, Δημήτρη Μπάμπα)

Literary angles. Having made his directorial debut before the "talkies", Portuguese director Manoel De Oliveira is a human repository of the 100-year-old film industry's history.

"When I see my old films, I only see their flaws. And every time I make a new film I try to correct the flaws of my earlier ones," he said with the humility of the truly talented.

It is perhaps this constant striving for perfection that has kept Oliveira's films fresh. Or maybe it is his continuing fascination with the fickleness of fate and the foibles of human nature that inspire the Portuguese director.

Oliveira, who admits to being "in love with literature," has based many of his films on novels although he says the art forms are very, very different.

"Cinema is a synthesis of all the arts, with colour and sound. It is more closely linked to life [than literature]; it is less dreamlike and more grounded in reality," he said.

What seems to attract Oliveira is the opportunity film offers for interpreting literature, for giving flesh and blood to the mental images generated by a novel.

"Film is a face, a landscape. Cinema presents something tangible. Everything exists in film," he said, adding that unlike the writer, the director cannot leave anything to the audience's imagination. "In each scene, the director must specify every little thing. It is not enough to 'show' someone sitting in a room. Everything in that room must be specified."

Of course the director has tremendous leeway in creating this "reality" that the camera merely records. And this, Oliveira notes, is why the director needs to know how to choose.

"Cinema shows one reality, not the sole reality. Reality is complex because each person perceives it differently," he said. "In essence, truth is that which eludes us, that which we don't see."

Fountain of youth. Oliveira may be pushing ninety but neither his physical appearance nor his films betray such a (chronologically) advanced age. Indeed, according to the Portuguese director, his films may be the secret to his youthful looks and outlook.

"When I make a good film, I feel reborn. If I don't make a good film, then I'm not reborn," he said.

Accidental hero. Turkish director Dervis Zaim seems more surprised than anyone at the success of his first feature, *Tabutta rovasa* (Somersault in a coffin) - which he cajoled the cast, including the popular Tuncel Kurtiz, into making. The story follows a vagrant, Mahsun, who impulsively steals a peacock, which is believed to bring prosperity, from the Rumelihisar fort. His luck doesn't change but the theft attracts the media's attention. Just as incredibly, as Dervis himself has said in interviews, the film has also attracted attention at festivals in Turkey and abroad despite containing neither sex nor violence and very few plot twists. *Tabutta rovasa*, selected for the International Competition, gets its first festival screening this evening as does Angeliki Antoniou's *Hamenes niktes* (Nights Gambled Away).

A Greek-German co-production, Antoniou's film follows Maria to Berlin where she discovers her sister's secret and her own addiction to gambling.

The wrong man. The plot of *Evgenios... Agnoston lipon stikhion* (Eugene, Identity Unknown) is charmingly Greek - the type of story you might hear on the eight o'clock news. The hero, a quiet office clerk by day pretends to be Bogie by night, casting himself as an mobster to impress a barmaid on whom he has a crush. But when he's taken hostage during a bank robbery, the media latches on to Eugene's fictitious self and portray him as a notorious criminal. Costas Zirinis has added a couple more twists to his latest feature, which he hopes will win him the National Competition.

Cinema, a slice of life

The Magic of Oliveira

Breaking the ice. Icelandic cinema first attracted international attention in 1992 when Fridrik Thor Fridriksson's *Born nattuinnar* (Children of Nature) received an Oscar nomination for best foreign film. But even before, Fridriksson had been hailed as one of the most innovative young directors, which is why *Born nattuinnar* and two other of his films - including *Djoflaeyjan* (Devil's Island, 1996) screened this evening - are being highlighted in this year's New Horizons 3x3 programme.

Love in a cold climate. Skopje-born Antonio Mitreski's *Preku ezero* (Across the Lake) is a love story complicated by politics in the tradition of Petros Voulgaris's *Petrina chronia* (The Stone Years). The film is set in the brutal paranoid communist-era Albania in which the two Yugoslav protagonists, Konstantin and Elena, find themselves trapped. Mitreski's direction and Bartlomej Maj's cinematography have combined to create a hauntingly beautiful film, one of the most lyrical in this year's Balkan Survey section.

Present in spirit. Health problems prompted a last minute cancellation by Paulo Branco, the Lisbon-born producer and long-time collaborator of Oliveira.

Tribute times two. The internationally acclaimed Greek actress Irene Papas, who is being honoured herself at the 38th Thessaloniki Film Festival, yesterday presented the Golden Alexander for Lifetime Achievement to Oliveira. The presentation was followed by a special screening of *Party* (1996), which starred Papas and Michel Piccoli. The Greek actress also stars in Oliveira's latest film, *Inquietude*, currently in the editing room.

Oscar-winning production designer Dean Tavoularis, a member of this year's International Competition jury, was also presented with a Golden Alexander for Lifetime Achievement at a glittering reception co-hosted by the Greek Film Network yesterday evening. Tavoularis, a frequent associate of director Francis Ford Coppola, has also lent his style to such popular films as *Bonnie and Clyde*, *Zabriskie Point*, *New York Stories*, *Peggy Sue Got Married*, *Rising Sun*, *I Love Trouble*, and, yes, *The Parent Trap*.

Cinema's surge. Festival organisers should be quite pleased with the public's turnout this year as ticket sales in the first four days of screenings were up forty percent over last year. New Horizons seems to be an especially popular programme (or is it just that those audiences comprise people who hang out longer outside the theatre before and after the film?). All this seems to confirm Culture Minister Evangelos Venizelos's remark during the opening that the film festival is one event that really excites the city. Or is it just (as one hopes) that the public is going through another honeymoon with cinema?

Pet peeves. Greece's young directors could learn a thing or two from Claude Chabrol and Oliveira beyond film technique. Indeed, Chabrol and other acclaimed directors such as Zivojin Pavlovic and Omer Kavur have all been on time for their press conferences - some only to be kept waiting. The worst offender thus far was Sophia Papachristou whose *Ta chrisa mila ton Esperidon* (The Golden Apples of the Hesperides) is being shown in the National Competition. Having held up the start of a 12.30pm joint news conference with director Jonathan Nossiter and actress Willa O'Neill, Papachristou giggled prettily and said, by way of apology, that she had overslept. One hopes the jury will show her film more consideration than she showed her colleagues that day.

Quote, unquote. Dean Tavoularis, International Competition jury member and production designer who won an Oscar for his work on *The Godfather, Part II*:

"I feel closer to the European cinema. It's Hollywood films that seem completely foreign. I've never seen any movies like *Batman*, *Superman* or *Volcano*."

Diane Shugart

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 30 ΠΕΜΠΤΗ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,

ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΖΩΝΗ) • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΤΥΠΟ ΜΟΥΓΚΟΣ

website: www.magnet.gr/filmfestival • e-mail: filmfestival1@magnet.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

FM 100

88.100

FM 100.5

ΑΛΦΑ & ΤΕΧΝΗ

FM 101

TV 100

ΤΑΥΡΟΠΑΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ 95.1

ΤΥΠΟ ΚΑΝΑΛΙ 50

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ 93.4